

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 195

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 60

19 iunie 2017

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2017/C 195/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2017/C 195/02 Cauza C-527/15: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 aprilie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Midden-Nederland – Țările de Jos) – Stichting Brein/Jack Frederik Wullems, care își desfășoară activitatea și sub denumirea „Filmspeler” [Trimitere preliminară — Proprietate intelectuală și industrială — Directiva 2001/29/CE — Armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și ale drepturilor conexe — Articolul 3 alineatul (1) — Comunicare publică — Noțiune — Vânzare a unui player multimedia — Programe de completare („add-ons”) — Publicare de opere fără autorizarea titularului — Acces la site-uri internet cu difuzare în flux continuu („streaming”) — Articolul 5 alineatele (1) și (5) — Dreptul de reproducere — Excepții și limitări — Utilizare licită] 2

2017/C 195/03 Cauza C-564/15: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 26 aprilie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Kecskei Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungaria) – Tibor Farkas/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága [Trimitere preliminară — Examinare din oficiu a unui motiv întemeiat pe încălcarea dreptului Uniunii — Principiile echivalenței și efectivității — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Drept de deducere a taxei achitate în amonte — Sistemul taxării inverse — Articolul 199 alineatul (1) litera (g) — Aplicare numai în cazul bunurilor imobile — Plată nedatorată a taxei de către cumpărătorul unor bunuri către vânzător ca urmare a unei facturi emise în mod eronat — Decizie a autorității fiscale de constatare a unei datorii fiscale în sarcina cumpărătorului unor bunuri, de refuz al plății deducerii solicitate de acesta și prin care i se aplică acestuia o amendă fiscală] 3

RO

2017/C 195/04	Cauza C-632/15: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 26 aprilie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție – România) – Costin Popescu/Guvernul României și alții (Trimitere preliminară — Transporturi — Transporturi rutiere — Permis de conducere — Directiva 2006/126/CE — Articolul 13 alineatul (2) — Noțiunea „drept de conducere acordat înainte de 19 ianuarie 2013” — Reglementare națională de transpunere a acestei directive — Obligația persoanelor care înainte de intrarea în vigoare a acestei reglementări erau autorizate să conducă fără permis moped de a obține un permis de conducere)	4
2017/C 195/05	Cauza C-51/16: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 26 aprilie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Noord-Holland – Țările de Jos) – Stryker EMEA Supply Chain Services BV/ Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond [Trimitere preliminară — Tariful vamal comun — Poziții tarifare — Clasificarea mărfurilor — Șuruburi pentru implant destinate să fie introduse în corpul uman pentru tratarea fracturilor sau punerea de proteze — Nomenclatura combinată — Poziția 9021 — Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1212/2014 — Validitate]	4
2017/C 195/06	Cauza C-142/16: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 aprilie 2017 – Comisia Europeană/Republica Federală Germania (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 92/43/CEE — Articolul 6 alineatul (3) — Conservarea habitatelor naturale — Construirea centralei pe cărbune din Moorburg (Germania) — Zone Natura 2000 pe culoarul fluviului Elba, în amonte centralei pe cărbune — Evaluarea efectelor unui plan sau ale unui proiect asupra unui sit protejat)	5
2017/C 195/07	Cauza C-464/16 P: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 6 aprilie 2017 – Pénczy István/Comisia Europeană (Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Cerere de acces la documente ale Comisiei — Refuz — Acțiune în anulare — Articolul 19 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene — Reprezentare în fața instanțelor Uniunii — Avocat care nu are calitatea de terț în raport cu reclamanta — Inadmisibilitate vădită a acțiunii — Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Dreptul la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat)	6
2017/C 195/08	Cauza C-625/16 P: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 2 martie 2017 – Anikó Pint/Comisia Europeană {Recurs — Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente provenind de la guvernul maghiar referitoare la procedura EU Pilot nr. 8572/15 [CHAP(2015)00353 și 6874/14/JUST] privind o pretinsă încălcare de către Ungaria a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Cerere de comunicare de documente — Lipsa unui răspuns al Comisiei Europene}	6
2017/C 195/09	Cauza C-555/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Salerno (Italia) la 31 octombrie 2016 – Procedură penală împotriva lui Vincenzo D'Andria e Giuseppina D'Andria	7
2017/C 195/10	Cauza C-581/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Salerno (Italia) la 16 noiembrie 2016 – Procedură penală împotriva lui Nicola Turco	7
2017/C 195/11	Cauza C-582/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Salerno (Italia) la 16 noiembrie 2016 – Procedură penală împotriva lui Alfonso Consalvo	8
2017/C 195/12	Cauza C-610/16 P: Recurs introdus la 28 noiembrie 2016 de Anastasia-Soultana Gaki împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 19 septembrie 2016 în cauza T-112/16, Gaki/Parlamentul	8
2017/C 195/13	Cauza C-29/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 19 ianuarie 2017 – Novartis Farma SpA/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)	9

2017/C 195/14	Cauza C-42/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte costituzionale (Italia) la 26 ianuarie 2017 – M.A.S. și M.B.	10
2017/C 195/15	Cauza C-101/17 P: Recurs introdus la 23 februarie 2017 de Verus Eood împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 7 iulie 2016 în cauza T-82/14, Copernicus-Trademarks/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)	10
2017/C 195/16	Cauza C-141/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Spania) la 21 martie 2017 – José Luis Cabana Carballo/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) și Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)	11
2017/C 195/17	Cauza C-145/17 P: Recurs introdus la 21 martie 2017 de Internacional de Productos Metálicos, S.A. împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 25 ianuarie 2017 în cauza T-217/16, Internacional de productos metálicos/Comisia	12
2017/C 195/18	Cauza C-154/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Letonia) la 27 martie 2017 – SIA „E LATs”	14
2017/C 195/19	Cauza C-169/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 3 aprilie 2017 – Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino/Administración del Estado	14
2017/C 195/20	Cauza C-181/17: Acțiune introdusă la 7 aprilie 2017 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei	15
2017/C 195/21	Cauza C-205/17: Acțiune introdusă la 20 aprilie 2017 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei	16

Tribunalul

2017/C 195/22	Cauza T-512/14: Hotărârea Tribunalului din 4 mai 2017 – Green Source Poland/Comisia [„Acțiune în anulare — FEDER — Articolul 41 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 — Refuzul de a acorda o contribuție financiară unui proiect major — Întreprindere responsabilă de realizarea proiectului — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”]	17
2017/C 195/23	Cauza T-744/14: Hotărârea Tribunalului din 4 mai 2017 – Meta Group/Comisia [„Clauză compromisorie — Contracte de subvenție încheiate în cadrul celui de Al șaselea program-cadru al Comunității Europene pentru activități de cercetare, dezvoltare tehnologică și demonstrații (2002-2006) — Contracte de subvenție încheiate în cadrul Programului-cadru pentru competitivitate și inovație (2007-2013) — Rambursarea sumelor plătite — Sold de plată din suma totală a contribuției financiare acordate reclamantei — Costuri eligibile — Răspundere contractuală”]	17
2017/C 195/24	Cauza T-264/15: Hotărârea Tribunalului din 28 aprilie 2017 – Gameart/Comisia [„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente referitoare la o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor — Documente întocmite de un stat membru — Cerere de acces la documente adresată statului membru — Transferul cererii de acces către Comisie — Refuzul accesului — Competența Comisiei — Document care emană de la o instituție — Articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001”]	18
2017/C 195/25	Cauza T-375/15: Hotărârea Tribunalului din 27 aprilie 2017 – Germanwings/Comisia („Ajutoare de stat — Ajutor în favoarea unei companii aeriene care utilizează aeroportul Zweibrücken — Avantaj — Imputabilitate în sarcina statului — Obligația de motivare — Încredere legitimă — Acces la documente — Documente aferente unei proceduri de control al ajutoarelor de stat — Refuz de a acorda accesul la documentele solicitate — Excepție privind protecția obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit”)	19

2017/C 195/26	Cauza T-403/15: Hotărârea Tribunalului din 4 mai 2017 – JYSK/Comisia [„Acțiune în anulare — FEDER — Articolul 41 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 — Refuzul acordării unei contribuții financiare pentru un proiect major — Întreprindere responsabilă de realizare proiectului — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”]	20
2017/C 195/27	Cauza T-622/15: Hotărârea Tribunalului din 27 aprilie 2017 – Deere/EUIPO (EXHAUST-GARD) [„Marcă a uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale EXHAUST – GARD — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Dreptul la apărare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009”]	20
2017/C 195/28	Cauza T-681/15: Hotărârea Tribunalului din 3 mai 2017 – Environmental Manufacturing/EUIPO – Société Elmar Wolf (Reprezentarea unui cap de lup) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative care reprezintă un cap de lup — Marca internațională figurativă anterioară Outils WOLF — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	21
2017/C 195/29	Cauza T-721/15: Hotărârea Tribunalului din 27 aprilie 2017 – BASF/EUIPO – Evonik Industries (DINCH) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene verbală DINCH — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009”]	21
2017/C 195/30	Cauza T-25/16: Hotărârea Tribunalului din 4 mai 2017 – Haw Par/EUIPO – Cosmowell (GELENKGOLD) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative GELENKGOLD — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară care reprezintă un tigris — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Autoritate de lucru judecat — Caracter distinctiv sporit al mărcii anterioare dobândit prin utilizare — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Dreptul de a fi ascultat — Articolul 75 teza a doua din Regulamentul nr. 207/2009 — Serie de mărci”]	22
2017/C 195/31	Cauza T-36/16: Hotărârea Tribunalului din 3 mai 2017 – Enercon/EUIPO – Gamesa Eólica (Degrade de nuanțe de verde) [„Marca Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene care constă într-un degrade de nuanțe de verde — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	23
2017/C 195/32	Cauza T-97/16: Hotărârea Tribunalului din 4 mai 2017 – Kasztantowicz/ EUIPO – Gbb Group (GEOTEK) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de decădere — Marca Uniunii Europene verbală GEOTEK — Articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Norma 40 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 — Dovada utilizării serioase a mărcii — Tardivitate — Norma 61 alineatele (2) și (3) și norma 65 alineatul (1) din regulamentul nr. 2868/95 — Notificarea termenului acordat titularului prin fax — Lipsa unor împrejurări susceptibile să repună în discuție raportul de transmisie furnizat de EUIPO — Articolul 78 din Regulamentul nr. 207/2009 — Norma 57 din Regulamentul nr. 2868/95 — Cerere de audiere a unor martori — Marja de apreciere a EUIPO”]	23
2017/C 195/33	Cauza T-132/16: Hotărârea Tribunalului din 5 mai 2017 – PayPal/EUIPO – Hub Culture (VENMO) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene verbală VENMO — Rea-credință — Articolul 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	24

2017/C 195/34	Cauza T-200/16: Hotărârea Tribunalului din 3 mai 2017 – Gfi PSF/Comisia [„Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Dezvoltare, întreținere, evoluție și servicii de asistență pentru site-uri — Respingerea unei oferte a unui ofertant — Ofertă primită deja deschisă — Articolul 111 alineatul (4) litera (b) din regulamentul financiar”]	24
2017/C 195/35	Cauza T-224/16: Hotărârea Tribunalului din 5 mai 2017 – Messe Friedrichshafen/EUIPO – El Corte Inglés (Out Door) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Marca Uniunii Europene figurativă Out Door — Marca Uniunii Europene verbală anterioară OUTDOOR PRO — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 76 din Regulamentul nr. 207/2009”]	25
2017/C 195/36	Cauza T-446/16 P: Hotărârea Tribunalului din 27 aprilie 2017 – CC/Parlamentul („Recurs — Funcție publică — Recrutare — Anunț de concurs — Concurs general — Erori în gestionarea listei de candidați care au reușit la concurs — Răspundere extracontractuală — Propunere de probe noi — Prejudiciu material — Egalitate de tratament — Denaturarea situației de fapt — Pierderea unei șanse”)	26
2017/C 195/37	Cauza T-569/16: Hotărârea Tribunalului din 26 aprilie 2017 – OU/Comisia [„Funcție publică — Agenți contractuali — Procedură disciplinară — Suspendare — Reținere din remunerație — Muștrare — Rambursare — Articolul 24 alineatul (4) din anexa IX la statut”]	26
2017/C 195/38	Cauza T-580/16: Hotărârea Tribunalului din 28 aprilie 2017 – Azoulay și alții/Parlamentul [„Funcție publică — Funcționari — Agenți temporari — Remunerație — Alocații familiale — Alocație școlară — Refuz de rambursare a cheltuielilor de școlarizare — Articolul 3 alineatul (1) din anexa VII la statut — Încredere legitimă — Egalitate de tratament — Principiul bunei administrări”]	27
2017/C 195/39	Cauza T-588/16: Hotărârea Tribunalului din 28 aprilie 2017 – HN/Comisia [„Funcție publică — Funcționari — Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1023/2013 — Reforma statutului — Noile reguli privind cariera și promovarea la gradele AD 13 și AD 14 — Funcționari cu gradul AD 12 — Exercițarea unor atribuții speciale — Articolul 30 alineatul (3) din anexa XIII la statut — Exercițiul de promovare 2014 — Cerere de încadrare în postul tip de «consilier sau echivalent» — Lipsa unui răspuns din partea AIPN — Exercițiul de promovare 2015 — Nouă cerere de încadrare în postul tip de «consilier sau echivalent» sau de «șef de unitate sau echivalent» — Respingere de către AIPN — Caracter confirmativ pentru refuzul încadrării în postul tip de «consilier sau echivalent» — Cerințe aferente procedurii precontencioase — Inadmisibilitate”]	28
2017/C 195/40	Cauza T-381/16: Ordonanța Tribunalului din 17 martie 2017 – Düll/EUIPO – Cognitect (DaToMo) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de anulare — Retragera cererii de decădere — Nepronunțare asupra fondului”)	28
2017/C 195/41	Cauza T-123/17 R: Ordonanța vicepreședintelui Tribunalului din 10 aprilie 2017 – Exaa Abwicklungsstelle für Energieprodukte/ACER [„Măsuri provizorii — Energie — Decizie a ACER prin care se respinge o cerere de intervenție în cauza A-001-2017 (consolidată) — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”]	29
2017/C 195/42	Cauza T-158/17 R: Ordonanța vicepreședintelui Tribunalului din 21 aprilie 2017 – Post Telecom/BEI („Măsuri provizorii — Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Furnizare de servicii de comunicații în rețeaua din zona metropolitană pentru clădirile și birourile Grupului BEI la Luxembourg — Respingerea ofertei unui ofertant și atribuirea contractului unui alt ofertant — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)	30
2017/C 195/43	Cauza T-159/17: Acțiune introdusă la 10 martie 2017 – Claro Sol Cleaning/EUIPO – Solemo (Claro Sol Facility Services desde 1972)	30
2017/C 195/44	Cauza T-202/17: Acțiune introdusă la 31 martie 2017 – Calhau Correia de Paiva/Comisia	31

2017/C 195/45	Cauza T-203/17: Acțiune introdusă la 3 aprilie 2017 – GY/Comisia	32
2017/C 195/46	Cauza T-206/17: Acțiune introdusă la 3 aprilie 2017 – Argus Security Projects/Comisia și EUBAM . .	33
2017/C 195/47	Cauza T-216/17: Acțiune introdusă la 7 aprilie 2017 – Mabrouk/Consiliul	34
2017/C 195/48	Cauza T-222/17: Acțiune introdusă la 18 aprilie 2017 – Recylex și alții/Comisia	34
2017/C 195/49	Cauza T-228/17: Acțiune introdusă la 19 aprilie 2017 – Zhejiang Jndia Pipeline Industry/Comisia . .	35
2017/C 195/50	Cauza T-229/17: Acțiune introdusă la 19 aprilie 2017 – Germania/Comisia	37
2017/C 195/51	Cauza T-234/17: Acțiune introdusă la 19 aprilie 2017 – Siberian Vodka/EUIPO – Friedr. Schwarze (DIAMOND ICE)	38
2017/C 195/52	Cauza T-235/17: Acțiune introdusă la 20 aprilie 2017 – Dometic Sweden/EUIPO (MOBILE LIVING MADE EASY)	39
2017/C 195/53	Cauza T-238/17: Acțiune introdusă la 25 aprilie 2017 – Gugler/EUIPO – Gugler France (GUGLER) . .	39
2017/C 195/54	Cauza T-239/17: Acțiune introdusă la 25 aprilie 2017 – Germania/Comisia	40
2017/C 195/55	Cauza T-241/17: Acțiune introdusă la 25 aprilie 2017 – Republica Polonă/Comisia	41
2017/C 195/56	Cauza T-246/17: Acțiune introdusă la 24 aprilie 2017 – Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik/EUIPO (Национальный Продукт)	42
2017/C 195/57	Cauza T-247/17: Acțiune introdusă la 27 aprilie 2017 – Azarov/Consiliul	43
2017/C 195/58	Cauza T-250/17: Acțiune introdusă la 24 aprilie 2017 – avanti/EUIPO (avanti)	43
2017/C 195/59	Cauza T-251/17: Acțiune introdusă la 28 aprilie 2017 – Robert Bosch/EUIPO (Simply. Connected.) .	44
2017/C 195/60	Cauza T-252/17: Acțiune introdusă la 28 aprilie 2017 – Robert Bosch/EUIPO (Simply. Connected.) .	45
2017/C 195/61	Cauza T-253/17: Acțiune introdusă la 28 aprilie 2017 – Der Grüne Punkt/EUIPO – Halston Properties (reprezentarea unui cerc cu două săgeți)	45

Rectificări

2017/C 195/62	Rectificare a Comunicării în Jurnalul Oficial în cauza T-232/16 P (JO C 63, 27.2.2017)	47
---------------	--	----

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2017/C 195/01)

Ultima publicație

JO C 178, 6.6.2017

Publicații anterioare

JO C 168, 29.5.2017

JO C 161, 22.5.2017

JO C 151, 15.5.2017

JO C 144, 8.5.2017

JO C 129, 24.4.2017

JO C 121, 18.4.2017

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 aprilie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Midden-Nederland – Țările de Jos) – Stichting Brein/Jack Frederik Wullems, care își desfășoară activitatea și sub denumirea „Filmspeler”

(Cauza C-527/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Proprietate intelectuală și industrială — Directiva 2001/29/CE — Armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și ale drepturilor conexe — Articolul 3 alineatul (1) — Comunicare publică — Noțiune — Vânzare a unui player multimedia — Programe de completare („add-ons”) — Publicare de opere fără autorizarea titularului — Acces la site-uri internet cu difuzare în flux continuu („streaming”) — Articolul 5 alineatele (1) și (5) — Dreptul de reproducere — Excepții și limitări — Utilizare licită]

(2017/C 195/02)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Midden-Nederland

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Stichting Brein

Pârât: Jack Frederik Wullems, care își desfășoară activitatea și sub numele Filmspeler

Dispozitivul

- 1) Noțiunea „comunicare publică”, în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională, trebuie interpretată în sensul că acoperă vânzarea unui player multimedia precum cel în discuție în litigiul principal, pe care au fost preinstalate programe de completare, disponibile pe internet, ce conțin hiperlinkuri care trimit la site-uri internet liber accesibile publicului pe care au fost puse la dispoziția publicului opere protejate de dreptul de autor fără autorizarea titularilor acestui drept.
- 2) Dispozițiile articolului 5 alineatele (1) și (5) din Directiva 2001/29 trebuie interpretate în sensul că actele de reproducere temporară pe un player multimedia precum cel în discuție în litigiul principal a unei opere protejate de dreptul de autor obținute prin difuzare în flux continuu de pe un site internet ce aparține unui terț care propune această operă fără autorizarea titularului dreptului de autor nu îndeplinesc condițiile prevăzute în dispozițiile respective.

⁽¹⁾ JO C 27, 25.1.2016

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 26 aprilie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Kécskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungaria) – Tibor Farkas/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága

(Cauza C-564/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Examinare din oficiu a unui motiv întemeiat pe încălcarea dreptului Uniunii — Principiile echivalenței și efectivității — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Drept de deducere a taxei achitate în amonte — Sistemul taxării inverse — Articolul 199 alineatul (1) litera (g) — Aplicare numai în cazul bunurilor imobile — Plată nedatorată a taxei de către cumpărătorul unor bunuri către vânzător ca urmare a unei facturi emise în mod eronat — Decizie a autorității fiscale de constatare a unei datorii fiscale în sarcina cumpărătorului unor bunuri, de refuz al plății deducerii solicitate de acesta și prin care i se aplică acestuia o amendă fiscală]

(2017/C 195/03)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kécskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamant: Tibor Farkas

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága

Dispozitivul

- 1) Articolul 199 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/45/UE a Consiliului din 13 iulie 2010, trebuie interpretat în sensul că se aplică livrării unui bun imobil vândut de un debitor împotriva căruia s a pronunțat o hotărâre în cadrul unei proceduri de executare silită.
- 2) Dispozițiile Directivei 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/45, precum și principiile neutralității fiscale, efectivității și proporționalității trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca, într-o situație precum cea din cauza principală, cumpărătorul unui bun să fie privat de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pe care a plătit-o în mod necuvenit vânzătorului pe baza unei facturi emise în conformitate cu normele privind regimul obișnuit al taxei pe valoarea adăugată, în timp ce operațiunea relevantă intra sub incidența mecanismului de taxare inversă, atunci când vânzătorul a plătit taxa respectivă către trezoreria publică. Aceste principii impun totuși ca, în măsura în care rambursarea taxei pe valoarea adăugată facturate în mod necorespunzător de vânzător cumpărătorului devine imposibilă sau excesiv de dificilă, în special din cauza insolvabilității vânzătorului, cumpărătorul să poată îndrepta cererea sa de rambursare direct împotriva autorității fiscale.
- 3) Principiul proporționalității trebuie interpretat în sensul că se opune ca, într-o situație precum cea din cauza principală, autoritățile fiscale naționale să aplice unei persoane impozabile care a achiziționat un bun a cărui livrare intră sub incidența regimului de taxare inversă o sancțiune fiscală în valoare de 50 % din cuantumul taxei pe valoarea adăugată pe care aceasta este obligată să o plătească administrației fiscale, atunci când aceasta din urmă nu a suferit nicio pierdere de venituri fiscale și nu există niciun indiciu de fraudă fiscală, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 90, 7.3.2016.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 26 aprilie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție – România) – Costin Popescu/Guvernul României și alții

(Cauza C-632/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Transporturi — Transporturi rutiere — Permis de conducere — Directiva 2006/126/CE — Articolul 13 alineatul (2) — Noțiunea „drept de conducere acordat înainte de 19 ianuarie 2013” — Reglementare națională de transpunere a acestei directive — Obligația persoanelor care înainte de intrarea în vigoare a acestei reglementări erau autorizate să conducă fără permis mopede de a obține un permis de conducere)

(2017/C 195/04)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Înalta Curte de Casație și Justiție

Părțile din procedura principală

Reclamant: Costin Popescu

Pârâți: Guvernul României, Ministerul Afacerilor Interne, Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor, Direcția Rutieră, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a vehiculelor

Dispozitivul

Dispozițiile Directivei 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere, în special articolul 13 alineatul (2) din aceasta, trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale, adoptată în vederea transunerii acestei directive în dreptul intern, care pune capăt autorizării de a conduce mopede fără a deține un permis de conducere a cărui eliberare este condiționată de promovarea unor probe și/sau examinări similare celor impuse pentru conducerea altor autovehicule.

⁽¹⁾ JO C 68, 22.2.2016.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 26 aprilie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Noord-Holland – Țările de Jos) – Stryker EMEA Supply Chain Services BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond

(Cauza C-51/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Tariful vamal comun — Poziții tarifare — Clasificarea mărfurilor — Șuruburi pentru implant destinate să fie introduse în corpul uman pentru tratarea fracturilor sau punerea de proteze — Nomenclatura combinată — Poziția 9021 — Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1212/2014 — Validitate]

(2017/C 195/05)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Noord-Holland

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Stryker EMEA Supply Chain Services BV

Pârât: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond

Dispozitivul

Poziția 9021 din Nomenclatura combinată a tarifului vamal comun, care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/1987 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1101/2014 al Comisiei din 16 octombrie 2014, trebuie interpretată în sensul că fac parte din aceasta șuruburile pentru implanturi medicale precum cele în discuție în litigiul principal, în măsura în care aceste produse prezintă caracteristici care le diferențiază de produsele obișnuite prin finisajul fabricării lor și prin gradul lor înalt de precizie, precum și prin metoda de fabricație a acestora și prin specificul funcției lor. În special, faptul că șuruburi pentru implant medical precum cele în discuție în litigiul principal nu pot fi instalate în corp decât cu ajutorul unor instrumente medicale specifice, iar nu cu instrumente obișnuite constituie o caracteristică ce trebuie luată în considerare în scopul diferențierii acestor șuruburi pentru implanturi medicale de produsele obișnuite.

⁽¹⁾ JO C 136, 18.4.2016.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 aprilie 2017 – Comisia Europeană/Republica Federală Germania

(Cauza C-142/16) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 92/43/CEE — Articolul 6 alineatul (3) — Conservarea habitatelor naturale — Construirea centralei pe cărbune din Moorbург (Germania) — Zone Natura 2000 pe culoarul fluviului Elba, în amonte centralei pe cărbune — Evaluarea efectelor unui plan sau ale unui proiect asupra unui sit protejat)

(2017/C 195/06)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Hermes și E. Manhaeve, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze și J. Möller, agenți, asistați de W. Ewer, Rechtsanwalt)

Dispozitivul

- 1) Prin faptul că nu a efectuat, la autorizarea construirii centralei pe cărbune din Moorburg, de lângă Hamburg (Germania), o evaluare corectă și completă a efectelor, Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 165, 10.5.2016.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 6 aprilie 2017 – Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE)/Comisia Europeană

(Cauza C-464/16 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Cerere de acces la documente ale Comisiei — Refuz — Acțiune în anulare — Articolul 19 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene — Reprezentare în fața instanțelor Uniunii — Avocat care nu are calitatea de terț în raport cu reclamanta — Inadmisibilitate vădită a acțiunii — Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Dreptul la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat)

(2017/C 195/07)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE) (reprezentant: D. Lazar, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: H. Krämer și F. Erlbacher, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE) la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 402, 31.10.2016.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 2 martie 2017 – Anikó Pint/Comisia Europeană

(Cauza C-625/16 P) ⁽¹⁾

{Recurs — Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente provenind de la guvernul maghiar referitoare la procedura EU Pilot nr. 8572/15 [CHAP(2015)00353 și 6874/14/JUST] privind o pretinsă încălcare de către Ungaria a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Cerere de comunicare de documente — Lipsa unui răspuns al Comisiei Europene}

(2017/C 195/08)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Anikó Pint (reprezentant: D. Lazar, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) O obligă pe doamna Anikó Pint la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 112, 10.4.2017

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Salerno (Italia) la 31 octombrie 2016 –
Procedură penală împotriva lui Vincenzo D'Andria e Giuseppina D'Andria**

(Cauza C-555/16)

(2017/C 195/09)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Salerno

Părțile din procedura principală

Vincenzo D'Andria e Giuseppina D'Andria

Întrebările preliminare

Prin Ordonanța din 4 aprilie 2017, Curtea (Camera a șaptea) a declarat:

- 1) Articolele 49 și 56 TFUE, precum și principiile egalității de tratament și efectivității trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații naționale privind jocurile de noroc, precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede organizarea unei noi proceduri de cerere de ofertă pentru acordarea de concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor atribuite anterior, ca urmare a unei reorganizări a sistemului printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare a concesiunilor.
- 2) Articolele 49 și 56 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale restrictive, precum cea în discuție în litigiul principal, care impune concesionarului de jocuri de noroc obligația de a ceda cu titlu gratuit, la încetarea activității în urma expirării perioadei de concesiune, folosința bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului, în măsura în care această restricție depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului urmărit efectiv de această dispoziție, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Salerno (Italia) la 16 noiembrie 2016 –
Procedură penală împotriva lui Nicola Turco**

(Cauza C-581/16)

(2017/C 195/10)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Salerno

Partea din procedura principală

Nicola Turco

Prin Ordonanța din 4 aprilie 2017, Curtea (Camera a șaptea) a declarat:

- 1) Articolele 49 și 56 TFUE, precum și principiile egalității de tratament și efectivității trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații naționale privind jocurile de noroc, precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede organizarea unei noi proceduri de cerere de ofertă pentru acordarea de concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor atribuite anterior, ca urmare a unei reorganizări a sistemului printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare a concesiunilor.

- 2) Articolele 49 și 56 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale restrictive, precum cea în discuție în litigiul principal, care impune concesionarului de jocuri de noroc obligația de a ceda cu titlu gratuit, la încetarea activității în urma expirării perioadei de concesiune, folosința bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului, în măsura în care această restricție depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului urmărit efectiv de această dispoziție, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Salerno (Italia) la 16 noiembrie 2016 –
Procedură penală împotriva lui Alfonso Consalvo**

(Cauza C-582/16)

(2017/C 195/11)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Salerno

Partea din procedura principală

Alfonso Consalvo

Prin Ordonanța din 4 aprilie 2017, Curtea (Camera a șaptea) a declarat:

- 1) Articolele 49 și 56 TFUE, precum și principiile egalității de tratament și efectivității trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații naționale privind jocurile de noroc, precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede organizarea unei noi proceduri de cerere de ofertă pentru acordarea de concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor atribuite anterior, ca urmare a unei reorganizări a sistemului printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare a concesiunilor.
- 2) Articolele 49 și 56 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale restrictive, precum cea în discuție în litigiul principal, care impune concesionarului de jocuri de noroc obligația de a ceda cu titlu gratuit, la încetarea activității în urma expirării perioadei de concesiune, folosința bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului, în măsura în care această restricție depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului urmărit efectiv de această dispoziție, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.

**Recurs introdus la 28 noiembrie 2016 de Anastasia-Soultana Gaki împotriva Ordonanței Tribunalului
(Camera a opta) din 19 septembrie 2016 în cauza T-112/16, Gaki/Parlamentul**

(Cauza C-610/16 P)

(2017/C 195/12)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Anastasia-Soultana Gaki (reprezentant: G. Keisers, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Parlamentul European

Prin Ordonanța din 6 aprilie 2016, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera a zecea) a respins recursul și a decis ca recurenta să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 19 ianuarie 2017 – Novartis Farma SpA/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

(Cauza C-29/17)

(2017/C 195/13)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelantă: Novartis Farma SpA

Intimată: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile Directivei 2001/83/CE ⁽¹⁾, cu modificările ulterioare, în special articolele 5 și 6 din aceasta, inclusiv în raport cu considerentul (2) al acestei directive, se opun aplicării unei legi naționale (articolul 1 alineatul 4 bis din decretul lege citat în repetate rânduri) care, pentru urmărirea unor obiective de reducere a cheltuielilor, stimulează, prin includerea în lista medicamentelor rambursabile de către serviciul național de sănătate, utilizarea unui medicament în afara indicațiilor terapeutice autorizate în privința tuturor pacienților, independent de orice apreciere a nevoilor terapeutice ale fiecărui pacient și în pofida existenței și a disponibilității pe piață a unor medicamente autorizate pentru indicația terapeutică specifică?
- 2) Articolul 3 punctul 1 din Directiva 2001/83/CE (referitor la formulele magistrale) se poate aplica în cazul în care prepararea produsului farmaceutic, deși efectuată în farmacie după o prescripție medicală pentru un anumit pacient, este totuși realizată în serie, în mod identic și repetat, fără a se ține seama de nevoile specifice ale fiecărui pacient, cu furnizarea produsului către unitatea spitalicească, iar nu către pacient (având în vedere că medicamentul este inclus în clasa H-OSP), și cu utilizare inclusiv în cadrul unei alte structuri decât cea în care a fost efectuată prepararea?
- 3) Dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 726/2004 ⁽²⁾, cu modificările ulterioare, în special articolele 3, 25 și 26, precum și anexa, care atribuie Agenției Europene pentru Medicamente (EMA) competența exclusivă de a evalua calitatea, siguranța și eficiența medicamentelor având ca indicație terapeutică tratamentul unor afecțiuni oncologice, atât în cadrul procedurii de acordare a autorizației de introducere pe piață (procedura centralizată obligatorie), cât și în scopul monitorizării și al coordonării acțiunilor de farmacovigență ulterioare introducerii medicamentului pe piață, se opun aplicării unei legi naționale care rezervă autorității naționale de reglementare (AIFA) competența de a adopta decizii cu privire la siguranța medicamentelor, legate de utilizarea acestora *off-label*, a căror autorizare intră în competența exclusivă a Comisiei Europene, având în vedere evaluările tehnico-științifice efectuate de Agenția Europeană pentru Medicamente (EMA)?
- 4) Dispozițiile Directivei 89/105/CEE ⁽³⁾, cu modificările ulterioare, în special articolul 1 alineatul (3), se opun aplicării unei legi naționale care permite statului membru, în cadrul deciziilor acestuia în ceea ce privește rambursabilitatea cheltuielilor medicale suportate de persoana asistată, să prevadă rambursabilitatea unui medicament utilizat în afara indicațiilor terapeutice precizate în autorizația de introducere pe piață acordată de Comisia Europeană sau de o agenție europeană specializată în urma unei proceduri centralizate de evaluare, fără a fi îndeplinite cerințele prevăzute la articolele 3 și 5 din Directiva 2001/83/CE?

⁽¹⁾ Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO 2001, L 311, p. 67, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 3).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 de stabilire a procedurilor comunitare privind autorizarea și supravegherea medicamentelor de uz uman și veterinar și de instituire a unei Agenții Europene pentru Medicamente (JO 2004, L 136, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 44, p. 83).

⁽³⁾ Directiva 89/105/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind transparența măsurilor care reglementează stabilirea prețurilor medicamentelor de uz uman și includerea acestora în domeniul de aplicare al sistemelor naționale de asigurări de sănătate (JO 1989, L 40, p. 8, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 84).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte costituzionale (Italia) la 26 ianuarie 2017 – M.A.S. și M.B.

(Cauza C-42/17)

(2017/C 195/14)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte costituzionale

Părțile din procedura principală

Inculpați în procedurile principale: M.A.S. și M.B.

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 325 alineatele (1) și (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că impune instanței penale să nu aplice o reglementare națională privind prescripția care împiedică într-un număr considerabil de cazuri sancționarea unor fraude grave împotriva intereselor financiare ale Uniunii sau care prevede termene de prescripție mai scurte pentru fraudele care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii decât cele prevăzute pentru fraudele care aduc atingere intereselor financiare ale statului, inclusiv atunci când o astfel de neaplicare este lipsită de un temei legal suficient de precis?
- 2) Articolul 325 alineatele (1) și (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că impune instanței penale să nu aplice o reglementare națională privind prescripția care împiedică într-un număr considerabil de cazuri sancționarea unor fraude grave împotriva intereselor financiare ale Uniunii sau care prevede termene de prescripție mai scurte pentru fraudele care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii decât cele prevăzute pentru fraudele care aduc atingere intereselor financiare ale statului, inclusiv atunci când în ordinea juridică a statului membru prescripția face parte din dreptul penal material și este supusă principiului legalității?
- 3) Hotărârea Marii Camere a Curții de Justiție a Uniunii Europene din 8 septembrie 2015, Taricco, C-105/14, trebuie interpretată în sensul că impune instanței penale să nu aplice o reglementare națională privind prescripția care împiedică într-un număr considerabil de cazuri sancționarea unor fraude grave împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene sau care prevede termene de prescripție mai scurte pentru fraudele care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene decât cele prevăzute pentru fraudele care aduc atingere intereselor financiare ale statului, inclusiv atunci când o astfel de neaplicare este incompatibilă cu principiile supreme ale ordinii constituționale a statului membru sau cu drepturile inalienabile ale persoanei recunoscute de constituția statului membru?

Recurs introdus la 23 februarie 2017 de Verus Eood împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 7 iulie 2016 în cauza T-82/14, Copernicus-Trademarks/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

(Cauza C-101/17 P)

(2017/C 195/15)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Verus Eood (reprezentant: C. Pfitzer, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Concluzii

Recurenta solicită Curții:

— anularea în tot a hotărârii pronunțate în cauza T-82/14;

cu titlu subsidiar: anularea hotărârii pronunțate în cauza T-82/14 și trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța anterioară ca urmare a distorsionării faptelor pe care aceasta se întemeiază;

— obligarea intimitei la plata cheltuielilor de judecată aferente tuturor stadiilor procedurale.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă următoarele motive în susținerea recursului:

- 1) Încălcarea Regulamentului nr. 207/2009 din 26 februarie 2009 ⁽¹⁾, în special a articolului 52 din Regulamentul privind marca Uniunii (Regulamentul privind marca comunitară)
- 2) Încălcarea Regulamentului nr. 207/2009 din 26 februarie 2009 în special a articolului 75 din Regulamentul privind marca Uniunii (Regulamentul privind marca comunitară)
- 3) Încălcarea Regulamentului nr. 207/2009 din 26 februarie 2009 în special a articolului 76 din Regulamentul privind marca Uniunii (Regulamentul privind marca comunitară)
- 4) Încălcarea jurisprudenței Curții privind „marca depusă cu rea credință”
- 5) Încălcarea „catalogului drepturilor fundamentale” al Curții de Justiție a Uniunii Europene
- 6) Încălcarea dreptului internațional, în special a Convenției de la Paris pentru protecția proprietății industriale
- 7) Încălcarea dreptului internațional, în special Acordul TRIPS (Acordul privind aspectele comerciale ale drepturilor de proprietate intelectuală)
- 8) Încălcarea articolului 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene
- 9) Încălcarea articolului 17 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene
- 10) Încălcarea articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene
- 11) Încălcarea articolului 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului din 1948
- 12) Încălcarea Convenției europene a drepturilor omului (CEDO) și a protocoalelor adiționale aferente acesteia, în special a articolului 1 din protocolul nr. 1
- 13) Încălcarea articolului 6 din CEDO – Dreptul la un proces echitabil, în special în lumina constatărilor de fapt falsificate, neconforme cu realitatea, a unor supoziții, acuzații false, denigrări, calomnii și defăimări

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Spania) la
21 martie 2017 – José Luis Cabana Carballo/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) și
Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)**

(Cauza C-141/17)

(2017/C 195/16)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Părțile din procedura principală

Apelant: José Luis Cabana Carballo

Intimați: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) și Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 53 alineatul (3) literele (a) și (d) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 ⁽¹⁾ trebuie interpretat drept una dintre dispozițiile contrare la care face referire articolul 5 din acesta și, prin urmare, este aplicabil în locul articolului 5 alineatul (b)?
- 2) În sensul articolului 53 alineatul (3) literele (a) și (d) din regulamentul respectiv, trebuie să se considere că reglementarea spaniolă privind suplimentul de 20 % la pensia de incapacitate permanentă totală de a practica profesia obișnuită reprezintă o normă care prevede luarea în considerare a prestațiilor sau a veniturilor dobândite din străinătate?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea anterioară, trebuie considerată contrară reglementării comunitare respective practica administrativă și judiciară spaniolă constând în a suspenda plata suplimentului de 20 % la pensia de incapacitate permanentă totală de a practica profesia obișnuită atunci când beneficiarul primește o pensie pentru limită de vârstă de la alt stat membru?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la cea de a doua întrebare, trebuie considerat incompatibil cu articolul 53 alineatul (3) literele (a) și (d) din regulamentul menționat faptul că suplimentul de 20 % la pensia de incapacitate permanentă totală de a practica profesia obișnuită se suspendă, de asemenea, în ceea ce privește suma care depășește valoarea pensiei acordate de celălalt stat membru?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2004, L 166, p. 1, rectificare în JO 2004, L 200, p. 1).

**Recurs introdus la 21 martie 2017 de Internacional de Productos Metálicos, S.A. împotriva
Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 25 ianuarie 2017 în cauza T-217/16, Internacional de
productos metálicos/Comisia**

(Cauza C-145/17 P)

(2017/C 195/17)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Internacional de Productos Metálicos, S.A. (reprezentanți: C. Cañizares Pacheco, E. Tejedor de la Fuente și A. Monreal Lasheras, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- Anularea Ordonanței Tribunalului din 25 ianuarie 2017 în cauza T-217/16,
- trimiterea prezentei cauze T-217/16 Tribunalului spre rejudecare, pentru ca acesta să se pronunțe cu privire la limitarea temporală stabilită la articolul 2 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/278 al Comisiei din 26 februarie 2016,
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Primul motiv de recurs se întemeiază pe existența capacității procesuale active pentru introducerea unei acțiuni în anulare în fața Tribunalului împotriva Regulamentului 2016/278 ⁽¹⁾, în măsura în care sunt îndeplinite în privința sa cerințele prevăzute la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE. După cum Tribunalul cunoaște, potrivit acestor cerințe actul atacat trebuie: i) să o privească direct și individual, sau ii) să reprezinte un act normativ care o privește direct și care nu presupune măsuri de executare.

În legătură cu condiția ca actul **să o privească direct și individual**, recurenta consideră că Tribunalul nu a discutat în nici un moment existența termenului **să o privească direct** pe recurentă. În ceea ce privește termenul **să o privească individual**, acesta corespunde recurenței deoarece regulamentul în cauză privește importatorii care au inclus în DAU (documentul administrativ simplu) nomenclatură sau coduri TARIC pentru produsele care fac obiectul unor taxe antidumping în perioada cuprinsă între anii 2009 (anul intrării în vigoare a Regulamentului 91/2009) și 2016 (anul intrării în vigoare a Regulamentului 2016/278), incluzând anii respectivi. Astfel, acești importatori formează un „cerc restrâns de operatori economici”, întrucât limitarea efectelor scutirii de taxe antidumping îi afectează în mod concret și specific.

În plus, în ceea ce privește condiția ca actul să reprezinte **un act normativ care o privește direct și care nu presupune măsuri de executare**, analiza se concentrează pe a dovedi că Regulamentul 2016/278 nu cuprinde măsuri de executare. Astfel, colectările de taxe la care se referă Tribunalul ca măsuri de executare a regulamentului nu reprezintă măsuri de executare, deoarece singurele taxe colectate ca acest tip de măsuri derivă din prevederile Regulamentului 91/2009 ⁽²⁾ și în niciun caz din prevederile regulamentului atacat (Regulamentul 2016/278). Dovada în acest sens este faptul că taxele colectate de la recurentă de către autoritățile fiscale spaniole au fost impuse înainte de intrarea în vigoare a regulamentului atacat.

Astfel, articolul 2 atacat este o prevedere autonomă, care nu necesită nicio măsură ulterioară pentru a produce efecte juridice de la data intrării sale în vigoare, întrucât se limitează să anuleze anumite taxe antidumping din cauza incompatibilității lor cu Acordul antidumping și cu Tratatul GATT.

În plus, regulamentul impune o obligație de a nu face (dispune ca autoritățile spaniole să nu ia măsuri pentru a colecta taxele antidumping), prin care se împiedică adoptarea oricărei decizii fiscale care poate fi atacată potrivit dreptului intern, astfel încât formularea unei acțiuni în anulare este singura cale prin care recurenta poate să conteste articolul 2 din Regulamentul 2016/278.

Având în vedere cele de mai sus, recurenta consideră că nu există nicio îndoială că poate, în temeiul articolului 263 TFUE, să formuleze o acțiune în anulare împotriva articolului 2 din Regulamentul 2016/278, în măsura în care acest regulament, prin natura și prin conținutul său, nu implică nicio măsură de executare.

2. Al doilea motiv invocat de recurentă se referă la solicitarea adresată Tribunalului cu privire la recunoașterea aplicării retroactive a efectelor articolului 1 din regulamentul atacat. În acest sens, contrar celor indicate de Tribunal în ordonanța atacată, în care acesta a afirmat că nu este competent să declare retroactivitatea articolului 1 din regulament, recurenta consideră că această retroactivitate este consecința necesară a anulării articolului 2 din regulament, dat fiind că articolul respectiv stabilește o limitare în timp a cărei valabilitate este contestată prin acțiunea în anulare respinsă. Prin urmare, cererea de declarare a retroactivității articolului 1 din regulament formulată de recurentă este complet admisibilă, întrucât această cerere va fi admisă implicit după declararea nulității articolului 2 din regulament.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/278 al Comisiei din 26 februarie 2016 de abrogare a taxei antidumping definitive impuse asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză, astfel cum a fost extinsă la importurile de anumite elemente de fixare din fier sau oțel expediate din Malaysia, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca provenind din Malaysia (JO 2016, L 52 p. 2).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 91/2009 al Consiliului din 26 ianuarie 2009 privind impunerea unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză (JO 2009, L 29, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Letonia) la 27 martie 2017 – SIA „E LATS”**(Cauza C-154/17)**

(2017/C 195/18)

*Limba de procedură: letona***Instanța de trimitere**

Augstākā tiesa

Părțile din procedura principală*Recurentă:* SIA „E LATS”*Intimată:* Valsts ieņēmumu dienests**Întrebările preliminare**

- 1) Articolul 311 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2006/112/CE⁽¹⁾ a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că pot fi considerate bunuri second-hand articolele uzate dobândite de un comerciant care conțin metale prețioase sau pietre prețioase (precum în speță) și care sunt revândute în principal pentru extragerea metalelor prețioase sau a pietrelor prețioase din acestea?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, în scopul limitării aplicării regimului special, este relevant faptul că respectivul comerciant cunoaște scopul cumpărătorului de a extrage metalele prețioase sau pietrele prețioase prezente în articolele uzate sau sunt relevante caracteristicile obiective ale operațiunii (cantitatea de produse, statutul juridic al celeilalte părți la operațiune, etc.)?

⁽¹⁾ JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 3 aprilie 2017 – Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino/Administración del Estado**(Cauza C-169/17)**

(2017/C 195/19)

*Limba de procedură: spaniola***Instanța de trimitere**

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală*Reclamantă:* Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino*Pârâtă:* Administración del Estado**Întrebările preliminare**

- 1) Articolele 34 și 35 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale precum articolul 8 alineatul 1 din Decretul regal nr. 4/2014 din 10 ianuarie 2014 de aprobare a standardului de calitate pentru carnea, jambonul, spata și fileul de porc iberic, care condiționează utilizarea termenului „ibérico” pentru produsele preparate sau comercializate în Spania de mărirea, de către crescătorii de porci din rasa iberică care practică sisteme de creștere intensivă („de cebo”), a suprafeței totale minime de spațiu liber per animal viu de peste 110 kg la 2 m², cu toate că – în acest caz – obiectivul măsurii respective este îmbunătățirea calității produselor vizate de dispoziția menționată?

- 2) Articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2008/120/CE a Consiliului din 18 decembrie 2008 de stabilire a normelor minime de protecție a porcilor ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 12 din aceeași directivă trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții naționale precum articolul 8 alineatul 1 din Decretul regal nr. 4/2014 din 10 ianuarie 2014 de aprobare a standardului de calitate pentru carnea, jambonul, spata și fileul de porc iberic, care condiționează utilizarea termenului „ibérico” pentru produsele preparate sau comercializate în Spania de mărirea, de către crescătorii de porci din rasa iberică care practică sisteme de creștere intensivă („de cebo”), a suprafeței totale minime de spațiu liber per animal viu de peste 110 kg la 2 m², cu toate că obiectivul dispoziției naționale este de a îmbunătăți calitatea produselor, iar nu în mod special de a spori protecția porcilor?

În cazul unui răspuns negativ la întrebarea anterioară, articolul 12 din Directiva [2008/120/CE] coroborat cu articolele 34 și 35 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că se opune ca o dispoziție națională precum articolul 8 alineatul 1 din Decretul regal nr. 4/2012 să prevadă în sarcina producătorilor din alte state membre, în vederea îmbunătățirii calității produselor preparate sau comercializate în Spania – iar nu a protecției porcilor –, obligația de a îndeplini aceleași condiții de creștere a animalelor precum cele impuse producătorilor spanioli, pentru ca produsele obținute din porcii lor să beneficieze de denumirile comerciale prevăzute de decretul regal respectiv?

- 3) Articolele 34 și 35 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale precum articolul 8 alineatul 2 din Decretul regal nr. 4/2014 din 10 ianuarie 2014 de aprobare a standardului de calitate pentru carnea, jambonul, spata și fileul de porc iberic, care prevede o vârstă minimă de sacrificare de 10 luni în cazul porcilor din care se prepară produse din categoria „de cebo”, în vederea îmbunătățirii calității produselor respective?

⁽¹⁾ JO 2009, L 47, p. 5.

Acțiune introdusă la 7 aprilie 2017 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei

(Cauza C-181/17)

(2017/C 195/20)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Hottiaux și J. Rius, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluzii

- Declararea, în conformitate cu articolul 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, a faptului că, prin stabilirea unui număr minim de vehicule pentru obținerea unei licențe de transport public, Regatul Spaniei a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul articolului 3 și al articolului 5 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 privind accesul la ocupația de operator de transport;
- Obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Acțiunea formulată de Comisia Europeană împotriva Regatului Spaniei are ca obiect aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului (JO L 300 din 14.11.2009, p. 51) ⁽¹⁾.

Comisia consideră că, prin faptul că a impus drept condiție pentru obținerea unei licențe de transport public ca întreprinderile să dispună de cel puțin trei vehicule, Regatul Spaniei a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul articolului 3 alineatele (1) și (2) și al articolului 5 litera (b) din regulamentul respectiv.

⁽¹⁾ JO 2009, L 300, p. 51.

Acțiune introdusă la 20 aprilie 2017 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei**(Cauza C-205/17)**

(2017/C 195/21)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile***Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezențanți: E. Manhaeve și E. Sanfrutos Cano, agenți)*Pârât:* Regatul Spaniei**Concluziile reclamantei**

- Constatarea faptului că Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 260 alineatul (1) TFUE, întrucât nu a adoptat toate măsurile necesare în vederea punerii în executare a Hotărârii din 14 aprilie 2011, Comisia/Spania (C-343/10, ECLI:EU:C:2011:260);
- obligarea Regatul Spaniei la plata către Comisie a unei penalități cu titlu cominatoriu în sumă de 171 217,2 euro/zi de întârziere în punerea în executare a Hotărârii din 14 aprilie 2011, Comisia/Spania (C-343/10, ECLI:EU:C:2011:260), cu începere de la data pronunțării hotărârii în prezenta cauză până la data executării hotărârii în cauza C-343/10;
- obligarea Regatului Spaniei la plata către Comisie a unei sume forfetare de 19 303,9 euro/zi cu începere de la data pronunțării Hotărârii din 14 aprilie 2011, Comisia/Spania (C-343/10, ECLI:EU:C:2011:260), până la data pronunțării hotărârii în prezenta cauză sau până la data executării depline a hotărârii în cauza C-343/10, dacă aceasta se produce anterior pronunțării;
- obligarea Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia consideră că Regatul Spaniei nu a luat toate măsurile necesare în vederea executării hotărârii Curții în ceea ce privește neasigurarea colectării apelor urbane reziduale din aglomerarea Valle de Güimar, conform articolului 3 din Directiva 91/271 ⁽¹⁾, și neasigurarea tratării apelor urbane reziduale din aglomerările Alhurín el Grande, Barbate, Isla Cristina, Matalascañas, Tarifa, Valle de Güimar, Peníscola, Aguiño-Carreira-Ribeira, Estepona (San Pedro de Alcántara), Coín, Nerja, Gijón-Este, Noreste (Valle Guerra), Benicarló, Teulada-Moraira, Vigo și Santiago, conform articolului 4 alineatelele (1), (3) și, după caz, (4) din Directiva 91/271.

⁽¹⁾ Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale (JO L 135, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 43)

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 4 mai 2017 – Green Source Poland/Comisia

(Cauza T-512/14) ⁽¹⁾

[„Acțiune în anulare — FEDER — Articolul 41 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 — Refuzul de a acorda o contribuție financiară unui proiect major — Întreprindere responsabilă de realizarea proiectului — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”]

(2017/C 195/22)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Green Source Poland sp. z o.o. (Varșovia, Polonia) (reprezentanți: M. Merola și L. Armati, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial M. Clausen și B.-R. Killmann, ulterior B.-R. Killmann și R. Lyal, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea Deciziei C(2014) 2289 final a Comisiei din 7 aprilie 2014 prin care s-a refuzat acordarea unei contribuții financiare din partea Fondului european de dezvoltare regională (FEDER) pentru proiectul major „Achiziționarea și implementarea unei tehnologii inovatoare pentru fabricarea de biocomponente pentru producerea de biocombustibili”, care face parte din programul operațional „Economie inovatoare” pentru asistență structurală în cadrul obiectivului privind convergența în Polonia.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Green Source Poland sp. z o.o. suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 395, 10.11.2014.

Hotărârea Tribunalului din 4 mai 2017 – Meta Group/Comisia

(Cauza T-744/14) ⁽¹⁾

[„Clauză compromisorie — Contracte de subvenție încheiate în cadrul celui de Al șaselea program-cadru al Comunității Europene pentru activități de cercetare, dezvoltare tehnologică și demonstrații (2002-2006) — Contracte de subvenție încheiate în cadrul Programului-cadru pentru competitivitate și inovație (2007-2013) — Rambursarea sumelor plătite — Sold de plată din suma totală a contribuției financiare acordate reclamantei — Costuri eligibile — Răspundere contractuală”]

(2017/C 195/23)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Meta Group Srl (Roma, Italia) (reprezentanți: A. Bartolini și A. Formica, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Recchia și R. Lyal, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 272 TFUE prin care se solicită constatarea neîndeplinirii de către Comisie a obligațiilor pecuniare care rezultă din mai multe contracte de subvenție pe care aceasta le-a încheiat cu reclamanta în cadrul celui de Al șaselea program-cadru al Comunității Europene pentru activități de cercetare, dezvoltare tehnologică și demonstrații, care contribuie la crearea Spațiului European de Cercetare și la inovare (2002-2006) și al Programului-cadru pentru competitivitate și inovație (2007-2013), declararea caracterului ilegal al compensațiilor efectuate de Comisie în legătură cu creanțele invocate de reclamantă, obligarea Comisiei la plata către reclamantă a sumelor care îi sunt datorate în temeiul contractelor de subvenție menționate, majorate cu dobânzi de întârziere și supuse reevaluării monetare și repararea prejudiciului pe care reclamanta l-ar fi suferit

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Meta Group Srl la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 462, 22.12.2014.

Hotărârea Tribunalului din 28 aprilie 2017 – Gameart/Comisia

(Cauza T-264/15) ⁽¹⁾

[„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente referitoare la o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor — Documente întocmite de un stat membru — Cerere de acces la documente adresată statului membru — Transferul cererii de acces către Comisie — Refuzul accesului — Competența Comisiei — Document care emană de la o instituție — Articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001”]

(2017/C 195/24)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Gameart sp. z o.o. (Bielsko-Biala, Polonia) (reprezentant: P. Hoffman, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: J. Hottiaux, A. Buchet și M. Konstantinidis, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Republica Polonă (reprezențanți: B. Majczyna, M. Kamejsza și M. Pawlicka, agenți), Parlamentul European (reprezențanți: D. Warin și A. Pospíšilová Padowska, agenți) și Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: inițial J.-B. Laignelot, K. Pleśniak și E. Rebasti, ulterior J.-B. Laignelot și E. Rebasti, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea Deciziei Comisiei din 18 februarie 2015, în măsura în care aceasta a respins cererea de acces la documentele întocmite de Republica Polonă, care i-a fost transmisă de aceasta din urmă în temeiul articolului 5 al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Comisiei Europene din 18 februarie 2015 în măsura în care Comisia a respins cererea de acces la documentele întocmite de Republica Polonă care i-a fost transmisă de aceasta din urmă în temeiul articolului 5 al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei.

- 2) Obligă Comisia la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Republica Polonă, Consiliul Uniunii Europene și Parlamentul European suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 254, 3.8.2015.

Hotărârea Tribunalului din 27 aprilie 2017 – Germanwings/Comisia

(Cauza T-375/15) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Ajutor în favoarea unei companii aeriene care utilizează aeroportul Zweibrücken — Avantaj — Imputabilitate în sarcina statului — Obligația de motivare — Încredere legitimă — Acces la documente — Documente aferente unei proceduri de control al ajutoarelor de stat — Refuz de a acorda accesul la documentele solicitate — Excepție privind protecția obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit”)

(2017/C 195/25)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Germanwings GmbH (Köln, Germania) (reprezentant: A. Martin-Ehlers, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial A. Buchet, T. Maxian Rusche, R. Sauer și K. Herrman, ulterior A. Buchet, T. Rusche, K. Herrman și S. Noë, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect, pe de o parte, anularea în parte a Deciziei (UE) 2016/152 a Comisiei din 1 octombrie 2014 privind ajutorul de stat SA.27339 (12/C) (ex 11/NN) pus în aplicare de Germania în favoarea aeroportului Zweibrücken și a companiilor aeriene care utilizează aeroportul (JO 2016, L 34, p. 68) și, pe de altă parte, anularea deciziei GESTDEM 2015/1288 a Comisiei din 11 mai 2015 prin care se refuză accesul parțial la dosarul administrativ referitor la procedura privind ajutorul de stat SA.27339.

Dispozitivul

- 1) Anulează articolul 1 alineatul (2), în măsura în care privește primul acord încheiat între Flughafen Zweibrücken GmbH și Germanwings GmbH, precum și articolul 3 alineatul (4) litera (e) din Decizia (UE) 2016/152 a Comisiei din 1 octombrie 2014 privind ajutorul de stat SA.27339 (12/C) (ex 11/NN) pus în aplicare de Germania în favoarea aeroportului Zweibrücken și a companiilor aeriene care utilizează aeroportul (JO 2016, L 34, p. 68).
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Comisia Europeană va suporta, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, trei părți din cheltuielile de judecată efectuate de Germanwings.
- 4) Germanwings va suporta un sfert din propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 337, 12.10.2015.

Hotărârea Tribunalului din 4 mai 2017 – JYSK/Comisia(Cauza T-403/15) ⁽¹⁾

[„Acțiune în anulare — FEDER — Articolul 41 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 — Refuzul acordării unei contribuții financiare pentru un proiect major — Întreprindere responsabilă de realizare proiectului — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”]

(2017/C 195/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: JYSK sp. z o.o. (Radomsko, Polonia) (reprezentant: H. Sønderby Christensen, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial R. Lyal, B.-R. Killmann și M. Clausen, ulterior R. Lyal și B.-R. Killmann, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se urmărește anularea Deciziei C(2015) 3228 a Comisiei din 11 mai 2015 prin care s-a refuzat acordarea unei contribuții financiare din partea Fondului European de Dezvoltare Regională (FEDER) pentru proiectul major „Centrul European de Servicii Partajate – Sisteme logistice inteligente”, care face parte din programul operațional „Economie inovatoare” stabilit de Republica Polonă pentru perioada de programare 2007-2013

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) JYSK sp. z o.o. suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 311, 21.9.2015.

Hotărârea Tribunalului din 27 aprilie 2017 – Deere/EUIPO (EXHAUST-GARD)(Cauza T-622/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale EXHAUST – GARD — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Dreptul la apărare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2017/C 195/27)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Deere & Company (Wilmington, Delaware, Statele Unite) (reprezentanți: inițial N. Weber și T. Heitmann, ulterior N. Weber, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: H. Kunz, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 8 septembrie 2015 (cauza R 196/2014-4), privind o cerere de înregistrare a semnului verbal EXHAUST-GARD ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Deere & Company la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 7, 11.1.2016.

**Hotărârea Tribunalului din 3 mai 2017 – Environmental Manufacturing/EUIPO – Société Elmar Wolf
(Reprezentarea unui cap de lup)**

(Cauza T-681/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative care reprezintă un cap de lup — Marca internațională figurativă anterioară Outils WOLF — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 195/28)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Environmental Manufacturing LLP (Stowmarket, Regatul Unit) (reprezentant: S. Malynicz, QC)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Société Elmar Wolf (Wissembourg, Franța) (reprezentant: N. Boespflug, avocat)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 3 septembrie 2015 (cauza R 1252/2015-1) privind o procedură de opoziție între Société Elmar Wolf și Environmental Manufacturing

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Environmental Manufacturing LLP la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 38, 1.2.2016.

Hotărârea Tribunalului din 27 aprilie 2017 – BASF/EUIPO – Evonik Industries (DINCH)

(Cauza T-721/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene verbală DINCH — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2017/C 195/29)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: BASF SE (Ludwigshafen, Germania) (reprezentanți: A. Schulz și C. Onken, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentanți: R. Pethke și M. Fischer, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Evonik Industries AG (Essen, Germania) (reprezentant: A. Schabenberger, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 23 septembrie 2015 (cauza R 2080/2014-1) privind o procedură de declarare a nulității între Evonik Industries și BASF

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă BASF SE la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 68, 22.2.2016

Hotărârea Tribunalului din 4 mai 2017 – Haw Par/EUIPO – Cosmowell (GELENKGOLD)

(Cauza T-25/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative GELENKGOLD — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară care reprezintă un tigru — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Autoritate de lucru judecat — Caracter distinctiv sporit al mărcii anterioare dobândit prin utilizare — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Dreptul de a fi ascultat — Articolul 75 teza a doua din Regulamentul nr. 207/2009 — Serie de mărci”]

(2017/C 195/30)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Haw Par Corp. Ltd (Singapore, Singapore) (reprezentanți: R.-D. Härer, C. Schultze, J. Ossing, C. Weber, H. Ranzinger, C. Gehweiler și C. Brockmann, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Walicka, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Cosmowell GmbH (Sankt Johann in Tirol, Austria) (reprezentanți: J. Sachs și C. Sachs, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 4 noiembrie 2015 (cauza R 1907/2015-1) privind o procedură de opoziție între Haw Par și Cosmowell

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Haw Par Corp. Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 106, 21.3.2016.

Hotărârea Tribunalului din 3 mai 2017 – Enercon/EUIPO – Gamesa Eólica (Degrade de nuanțe de verde)**(Cauza T-36/16) ⁽¹⁾**

[„Marca Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene care constă într-un degrade de nuanțe de verde — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 195/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Enercon GmbH (Aurich, Germania) (reprezentanți: S. Overhage, R. Böhm și A. Silverleaf, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Gamesa Eólica, SL (Sarriguren, Spania) (reprezentant: A. Sanz Cerralbo, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 28 octombrie 2015 (cauza R 597/2015-2) privind o procedură de declarare a nulității între Gamesa Eólica și Enercon

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Enercon GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 111, 29.3.2016.

Hotărârea Tribunalului din 4 mai 2017 – Kasztantowicz/ EUIPO – Gbb Group (GEOTEK)**(Cauza T-97/16) ⁽¹⁾**

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de decădere — Marca Uniunii Europene verbală GEOTEK — Articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Norma 40 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 — Dovada utilizării serioase a mărcii — Tardivitate — Norma 61 alineatele (2) și (3) și norma 65 alineatul (1) din regulamentul nr 2868/95 — Notificarea termenului acordat titularului prin fax — Lipsa unor împrejurări susceptibile să repună în discuție raportul de transmisie furnizat de EUIPO — Articolul 78 din Regulamentul nr. 207/2009 — Norma 57 din Regulamentul nr. 2868/95 — Cerere de audiere a unor martori — Marja de apreciere a EUIPO”]

(2017/C 195/32)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Martin Kasztantowicz (Berlin, Germania) (reprezentant: R. Ronneburger, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: D. Hanf și A. Söder, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Gbb Group Ltd (Letchworth, Regatul Unit)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 14 decembrie 2015 (cauza R 3025/2014-5), privind o procedură de decădere între Gbb Group și M. Kasztantowicz

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe domnul Martin Kasztantowicz la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 145, 25.4.2016.

Hotărârea Tribunalului din 5 mai 2017 – PayPal/EUIPO – Hub Culture (VENMO)

(Cauza T-132/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene verbală VENMO — Rea-credință — Articolul 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 195/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: PayPal, Inc. (San José, California, Statele Unite) (reprezentanți: A. Renck, avocat, și I. Junkar, solicitor)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Walicka, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Hub Culture Ltd (Hamilton, Bermudes, Regatul Unit) (reprezentant: J. Hill, barrister)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 12 ianuarie 2016 (cauza R 2974/2014-5) privind o procedură de declarare a nulității între Paypal și Hub Culture

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 12 ianuarie 2016 (cauza R 2974/2014-5).
- 2) EUIPO suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de PayPal, Inc.
- 3) Hub Culture Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 191, 30.5.2016.

Hotărârea Tribunalului din 3 mai 2017 – Gfi PSF/Comisia

(Cauza T-200/16) ⁽¹⁾

[„Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Dezvoltare, întreținere, evoluție și servicii de asistență pentru site-uri — Respingerea unei oferte a unui ofertant — Ofertă primită deja deschisă — Articolul 111 alineatul (4) litera (b) din regulamentul financiar”]

(2017/C 195/34)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Gfi PSF Sàrl (Leudelange, Luxemburg) (reprezentant: F. Moyse, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Delaude și S. Lejeune, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește anularea deciziilor din 2 martie 2016 și din 16 martie 2016 ale Oficiului pentru Publicații al Uniunii Europene (OP) prin care se respinge oferta depusă de reclamantă în cadrul unei cereri de ofertă privind, printre altele, dezvoltarea, întreținerea, evoluția și serviciile de asistență pentru site-urile acestui oficiu (JO 2015/S 251-459901), precum și, în măsura în care este necesar, a deciziei de confirmare a OP din 22 aprilie 2016 și, pe de altă parte, cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE prin care se urmărește obținerea reparării prejudiciului pe care l-ar fi suferit reclamanta din cauza acestor decizii.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Gfi PSF Sàrl la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 222, 20.6.2016.

Hotărârea Tribunalului din 5 mai 2017 – Messe Friedrichshafen/EUIPO – El Corte Inglés (Out Door)

(Cauza T-224/16) ⁽¹⁾

[„**Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Marca Uniunii Europene figurativă Out Door — Marca Uniunii Europene verbală anterioară OUTDOOR PRO — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 76 din Regulamentul nr. 207/2009**”]

(2017/C 195/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Messe Friedrichshafen GmbH (Friedrichshafen, Germania) (reprezentant: W. Schulte Hemming, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: M. Eberl și D. Hanf, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spania) (reprezentant: J.L. Rivas Zurdo, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 8 februarie 2016 (cauza R 2302/2011-2), privind o procedură de opoziție între El Corte Inglés și Messe Friedrichshafen.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Messe Friedrichshafen GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 232, 27.6.2016.

Hotărârea Tribunalului din 27 aprilie 2017 – CC/Parlamentul**(Cauza T-446/16 P) ⁽¹⁾****(„Recurs — Funcție publică — Recrutare — Anunț de concurs — Concurs general — Erori în gestionarea listei de candidați care au reușit la concurs — Răspundere extracontractuală — Propunere de probe noi — Prejudiciu material — Egalitate de tratament — Denaturarea situației de fapt — Pierderea unei șanse”)**

(2017/C 195/36)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: CC (reprezentanți: G. Maximini și C. Hölzer, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Parlamentul European (reprezentanți: M. Ecker și E. Despotopoulou, agenți)

Obiectul

Recurs declarat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (judecător unic) din 21 iulie 2016, CC/Parlamentul (F-9/12 RENV, EU:F:2016:165), și având ca obiect anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (judecător unic) din 21 iulie 2016, CC/Parlamentul (F-9/12 RENV), în măsura în care Tribunalul Funcției Publice, în primul rând, a calculat pierderea șansei doamnei CC de a fi recrutată ca funcționar stagiar de Consiliul Uniunii Europene excluzând perioada cuprinsă între 16 februarie 2006 și 31 august 2007 și, în al doilea rând, a calculat pierderea șansei doamnei CC de a fi recrutată ca funcționar stagiar de celelalte instituții și de organismele Uniunii Europene pe baza unei metode diferite de cea pe care a utilizat-o în ceea ce privește Consiliul.
- 2) Respinge în rest recursul.
- 3) Trimite cauza spre judecare unei alte camere a Tribunalului decât cea care s-a pronunțat cu privire la prezentul recurs.
- 4) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 371, 10.10.2016.

Hotărârea Tribunalului din 26 aprilie 2017 – OU/Comisia**(Cauza T-569/16) ⁽¹⁾****[„Funcție publică — Agenți contractuali — Procedură disciplinară — Suspendare — Reținere din remunerație — Muștrare — Rambursare — Articolul 24 alineatul (4) din anexa IX la statut”]**

(2017/C 195/37)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: OU (reprezentanți: J.-N. Louis și N. de Montigny, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Ehrbar și F. Simonetti, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE, având ca obiect, pe de o parte, anularea deciziei Comisiei din 13 martie 2015 de respingere a cererii reclamantului de rambursare a sumelor reținute din remunerația sa pe o perioadă de șase luni începând cu 15 ianuarie 2007 și, pe de altă parte, rambursarea sumelor menționate, majorate cu dobânzi

Dispozitivul

- 1) *Anulează decizia din 13 martie 2015 prin care Comisia Europeană a respins cererea domnului OU de rambursare a sumelor reținute din remunerația sa ca urmare a deciziei Comisiei din 14 decembrie 2006.*
- 2) *Obligă Comisia la rambursarea către domnul OU a sumelor reținute din remunerația sa ca urmare a deciziei din 14 decembrie 2006.*
- 3) *Obligă Comisia la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 211, 13.6.2016 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-141/15 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Hotărârea Tribunalului din 28 aprilie 2017 – Azoulay și alții/Parlamentul**(Cauza T-580/16) (¹)**

[„Funcție publică — Funcționari — Agenți temporari — Remunerație — Alocații familiale — Alocație școlară — Refuz de rambursare a cheltuielilor de școlarizare — Articolul 3 alineatul (1) din anexa VII la statut — Încredere legitimă — Egalitate de tratament — Principiul bunei administrări”]

(2017/C 195/38)*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamanți: Irit Azoulay (Bruxelles, Belgia), Andrew Boreham (Wansin-Hannut, Belgia), Mirja Bouchard (Villers-la-Ville, Belgia) și Darren Neville (Ohain, Belgia) (reprezentant: M. Casado García-Hirschfeld, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: E. Taneva și L. Deneys, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și prin care se solicită anularea deciziilor individuale ale Parlamentului din 24 aprilie 2015 prin care s-a refuzat acordarea alocațiilor școlare pentru anul 2014/2015 și, în măsura în care este necesar, anularea deciziilor individuale ale Parlamentului din 17 și din 19 noiembrie 2015 prin care s-au respins în parte reclamațiile reclamanților din 20 iulie 2015

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*
- 2) *Doamna Irit Azoulay, domnul Andrew Boreham, doamna Mirja Bouchard și domnul Darren Neville sunt obligați la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 145, 25.4.2016 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-9/16 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Hotărârea Tribunalului din 28 aprilie 2017 – HN/Comisia(Cauza T-588/16) ⁽¹⁾

[„Funcție publică — Funcționari — Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1023/2013 — Reforma statutului — Noile reguli privind cariera și promovarea la gradele AD 13 și AD 14 — Funcționari cu gradul AD 12 — Exercițarea unor atribuții speciale — Articolul 30 alineatul (3) din anexa XIII la statut — Exercițiul de promovare 2014 — Cerere de încadrare în postul tip de «consilier sau echivalent» — Lipsa unui răspuns din partea AIPN — Exercițiul de promovare 2015 — Nouă cerere de încadrare în postul tip de «consilier sau echivalent» sau de «șef de unitate sau echivalent» — Respingere de către AIPN — Caracter confirmativ pentru refuzul încadrării în postul tip de «consilier sau echivalent» — Cerințe aferente procedurii precontencioase — Inadmisibilitate”]

(2017/C 195/39)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: HN (reprezentanți: F. Sciaudone și R. Sciaudone, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Ehrbar și A.-C. Simon, agenți, asistați de B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și prin care se urmărește în special anularea „[d]eciziei de respingere a cererii [reclamantului] de a fi considerat ca exercitând atribuții speciale care permit încadrarea sa în postul tip [de] «consilier sau echivalent» în temeiul articolului 30 alineatul 3 din anexa XIII la [noul] statut” și a Deciziei SEC(2013) 691 din 18 decembrie 2013, intitulată „Comunicarea către Comisie de modificare a normelor privind compunerea cabinetelor membrilor Comisiei și purtătorii de cuvânt”

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Domnul HN este obligat la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 251, 11.7.2016 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene cu numărul F-18/16 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Ordonanța Tribunalului din 17 martie 2017 – Düll/EUIPO – Cognitect (DaToMo)(Cauza T-381/16) ⁽¹⁾

(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de anulare — Retragerea cererii de decădere — Nepronunțare asupra fondului”)

(2017/C 195/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Klaus Düll (Südergellersen, Germania) (reprezentant: S. Wolff-Marting, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: S. Palmero Cabezas, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: Cognitect, Inc. (Durham, Carolina de Nord, Statele Unite)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 19 aprilie 2016 (cauzele conexe R 1383/2015-2 și R 1481/2015-2), privind o procedură de anulare între Cognitect, Inc. și Klaus Düll

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
- 2) Klaus Düll și Cognitect, Inc. suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și, fiecare, jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).

⁽¹⁾ JO C 364, 3.10.2016.

**Ordonanța vicepreședintelui Tribunalului din 10 aprilie 2017 – Exaa Abwicklungsstelle für
Energieprodukte/ACER
(Cauza T-123/17 R)**

[„Măsuri provizorii — Energie — Decizie a ACER prin care se respinge o cerere de intervenție în cauza A-001-2017 (consolidată) — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”]

(2017/C 195/41)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Exaa Abwicklungsstelle für Energieprodukte AG (Viena, Austria) (reprezentant: B. Rajal, avocat)

Pârâtă: Agenția pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) (reprezentanți: P. Martinet și E. Tremmel, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE, având ca obiect suspendarea executării deciziei ACER din 17 februarie 2017 prin care se respinge o cerere de intervenție a reclamantei în cauza A-001-2017 (consolidată).

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
 - 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.
-

Ordonanța vicepreședintelui Tribunalului din 21 aprilie 2017 – Post Telecom/BEI**(Cauza T-158/17 R)**

(„Măsuri provizorii — Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Furnizare de servicii de comunicații în rețeaua din zona metropolitană pentru clădirile și birourile Grupului BEI la Luxembourg — Respingerea ofertei unui ofertant și atribuirea contractului unui alt ofertant — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)

(2017/C 195/42)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Post Telecom SA (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentanți: M. Thewes, C. Saettel și T. Chevrier, avocați)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții (BEI) (reprezentanți: T. Gilliams, P. Kiiver și C. Solazzo, agenți, asistați de M. Belmessieri și de B. Schutyser, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE și care are ca obiect suspendarea executării deciziei BEI din 6 ianuarie 2017 de respingere a ofertei prezentate de reclamantă pentru lotul nr. 1 în cadrul cererii de ofertă OP-1 305, intitulată „Servicii de comunicații în rețeaua din zona metropolitană și în rețeaua de arie largă în favoarea Grupului Băncii Europene de Investiții”, și a deciziei de a atribui acest lot unui alt ofertant

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Revocă Ordonanța din 15 martie 2017 în cauza T-158/17 R.
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 10 martie 2017 – Claro Sol Cleaning/EUIPO – Solemo (Claro Sol Facility Services desde 1972)**(Cauza T-159/17)**

(2017/C 195/43)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Claro Sol Cleaning, SLU (Madrid, Spania) (reprezentant: N. Fernández Fernández-Pacheco, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Solemo Oy (Helsinki, Finlanda)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă „Claro Sol Facility Services desde 1972” – cererea de înregistrare nr. 13 318 993

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 9 ianuarie 2017 în cauza R 478/2016-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală din 9 ianuarie 2017 în cauza R 478/2016-1, prin care a fost admisă în parte calea de atac introdusă de Solemo Oy și prin care a fost anulată în parte decizia pronunțată în procedura de opoziție nr. B 2472267, împotriva cererii de înregistrare a mărcii Uniunii Europene nr. 13.318.993 „Claro Sol Facility Services desde 1972” aparținând reclamantei, procedură în temeiul căreia marca menționată a fost respinsă în tot pentru clasele 37 și 39 și respinsă în parte pentru clasa 35;
- admiterea cererii de înregistrare a mărcii Uniunii Europene nr. 13.318.993 „Claro sol Facility Services desde 1972” pentru toate serviciile acoperite de clasele 35, 37 și 39, din cauza lipsei riscului de confuzie pentru publicul de pe teritoriul în care este protejată marca națională anterioară, înregistrată în Finlanda sub nr. 250.356 „SOL”, aparținând intervenientei;
- obligarea intervenientei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 31 martie 2017 – Calhau Correia de Paiva/Comisia

(Cauza T-202/17)

(2017/C 195/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Ana Calhau Correia de Paiva (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: V. Villante și G. Pandey, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziilor și a actelor următoare, dacă este cazul după constatarea faptului că anunțul de concurs EPSO/AD/293/14 și regimul lingvistic în cauză sunt nelegale și inaplicabile reclamantei în temeiul articolului 277 TFUE;
- decizia Oficiului European pentru Selecția Personalului (EPSO) și a comisiei de evaluare din 9 noiembrie 2015 de a nu include numele candidatei pe lista de rezervă a concursului EPSO/AD/293/14;
- decizia EPSO și a comisiei de evaluare din 23 iunie 2016 de a nu reconsidera decizia din 9 noiembrie 2015 și de a nu repune numele candidatei pe lista de rezervă;
- decizia EPSO din 22 decembrie 2016 prin care s-a respins reclamația administrativă depusă de reclamantă în temeiul articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor împotriva deciziei comisiei de evaluare de a nu include numele acesteia pe lista de rezervă a concursului EPSO/AD/293/14 și împotriva deciziei de reexaminare negative;
- lista de rezervă a concursului EPSO/AD/293/14.
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 1 din Statutul funcționarilor, a principiului nediscriminării, a principiului proporționalității și a principiului egalității de șanse prin faptul că EPSO a impus utilizarea unei tastaturi QWERTY EN, AZERTY FR/BE sau QWERTZ DE pentru realizarea studiului de caz, precum și pe o eroare vădită de apreciere.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea Regulamentului nr. 1 din 1958 în ceea ce privește regimul lingvistic aprobat și consolidat prin anunțul de concurs EPSO/AD/293/14, precum și pe o excepție de nelegalitate și de inaplicabilitate a anunțului de concurs EPSO/AD/293/14.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 1 din Statutul funcționarilor, a principiului nediscriminării și a principiului proporționalității prin faptul că EPSO și/sau comisia de evaluare au limitat alegerea celei de a doua limbi a candidaților din concurs la germană, engleză și franceză.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea principiului egalității de șanse în ceea ce privește procedura de examinare a concursului EPSO.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 296 al doilea paragraf TFUE și a articolului 25 din Statutul funcționarilor prin faptul că EPSO nu și-a motivat decizia de a aproba și de a promova un anumit regim lingvistic, precum și pe încălcarea anunțului de concurs și a articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene prin faptul că EPSO a exercitat atribuții care sunt de competența comisiei de evaluare.

Acțiune introdusă la 3 aprilie 2017 – GY/Comisia**(Cauza T-203/17)****(2017/C 195/45)***Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: GY (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

să declare și să hotărască:

- anularea deciziei comisiei de evaluare din cadrul concursului EPSO/AD/293/14 din 23 decembrie 2016 de a nu îl admite la centrul de evaluare;
- obligarea Comisiei Europene la plata unei sume evaluate *ex aequo et bono* la 5 000 de euro pentru prejudiciul moral suferit;
- în orice caz, obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe încălcarea de către comisia de evaluare a obligației de motivare prin faptul că nu i-ar fi comunicat reclamantului criteriile de notare pe care le-a adoptat pentru a se conforma Hotărârii din 20 iulie 2016, GY/Comisia, F-123/15, EU:F:2016:160.
2. Al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea de către comisia de evaluare a anunțului de concurs prin faptul că aceasta și-ar fi restrâns în mod arbitrar aprecierea cu privire la experiența profesională a reclamantului întemeindu-se, pentru trei întrebări, numai pe durata acestei experiențe.

3. Al treilea motiv se întemeiază pe multiple erori vădite de apreciere săvârșite de comisia de evaluare din cadrul concursului, care ar determina nelegalitatea deciziei de a nu îi acorda decât 17 puncte din 56 (pragul minim fiind menținut la 22 de puncte).

Acțiune introdusă la 3 aprilie 2017 – Argus Security Projects/Comisia și EUBAM

(Cauza T-206/17)

(2017/C 195/46)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Argus Security Projects Ltd (Limassol, Cipru) (reprezentanți: T. Bontinck și A. Guillerme, avocați)

Pârâte: Comisia Europeană, Misiunea Uniunii Europene de asistență la frontieră în Libia (EUBAM)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei EUBAM Libia din 24 ianuarie 2017 care înlocuiește decizia inițială din 16 februarie 2014 de a nu reține oferta prezentată de societatea Argus în cadrul cererii de ofertă privind prestarea de servicii de securitate în cadrul misiunii de asistență a Uniunii Europene pentru gestionarea integrată a frontierelor în Libia (contractul EUBAM-13-020) și de a atribui contractul societății Garda;
- obligarea pârâtelor la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 110 din Regulamentul nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO 2012, L 298, p. 1), a normelor stabilite în documentele contractului pentru atribuirea contractului, în special punctele 4.1 și 12.1 din instrucțiunile ofertanților, și a principiilor egalității de tratament a ofertanților și nediscriminării. Acest motiv se împarte în trei aspecte:
 - primul aspect, întemeiat pe lipsa mobilizării mijloacelor tehnice și operaționale conforme termenilor contractului;
 - al doilea aspect, întemeiat pe lipsa mobilizării mijloacelor umane conforme termenilor contractului;
 - al treilea aspect, întemeiat pe caracterul artificial al planului de mobilizare și pe luarea în considerare a experienței anterioare a ofertanților în medii ostile.
 2. Al doilea motiv, întemeiat pe modificarea substanțială a condițiilor inițiale ale contractului și pe încălcarea principiului egalității de tratament. Acest motiv se împarte în două aspecte:
 - primul aspect, întemeiat pe evaluarea mijloacelor umane;
 - al doilea aspect, întemeiat pe evaluarea mijloacelor tehnice și a planului de mobilizare.
-

Acțiune introdusă la 7 aprilie 2017 – Mabrouk/Consiliul**(Cauza T-216/17)**

(2017/C 195/47)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamant: Mohamed Marouen Ben Ali Ben Mohamed Mabrouk (Tunis, Tunisia) (reprezentanți: J-R. Farthouat, N. Boulay, lawyers, și S. Crosby, solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2017/153 a Consiliului din 27 ianuarie 2017 de modificare a Deciziei 2011/72/PESC privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Tunisia (JO 2017, L 23, p. 19) în măsura în care se aplică reclamantului; și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. În cadrul primului motiv, reclamantul susține că înghețarea activelor sale încalcă principiul termenului rezonabil, consacrat de articolul 6 din CEDO și de articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
2. În cadrul celui de al doilea motiv, reclamantul susține că înghețarea activelor sale nu este suficient întemeiată întrucât:
 - contrar elementelor de probă administrate de reclamant, Consiliul consideră că activele reclamantului nu sunt legitime, fără a motiva însă această constatare;
 - considerând că activele reclamantului nu sunt legitime, Consiliul săvârșește o eroare de apreciere a faptelor, în cazul în care acesta a efectuat vreo asemenea apreciere;
 - înghețarea activelor este lipsită de obiect deoarece este destinată să ajute Tunisia să recupereze fonduri deturnate. Or, nici un activ al reclamantului nu a făcut obiectul unei deturnări.
3. Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamantul susține că, în măsura în care intervine ulterior căderii președintelui Ben Ali, înghețarea activelor sale aduce atingere dreptului la muncă al reclamantului.
4. Prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamantul susține că înghețarea este, în orice caz, disproporționată și aduce atingere dreptului de proprietate al reclamantului.

Acțiune introdusă la 18 aprilie 2017 – Recylex și alții/Comisia**(Cauza T-222/17)**

(2017/C 195/48)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: Recylex SA (Paris, Franța), Fonderie et Manufacture de Métaux (Anderlecht, Belgia), Harz-Metall GmbH (Goslar, Germania) (reprezentanți: M. Wellinger, S. Reinart și K. Bongs, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- reducerea cuantumului amenzii care le-a fost aplicată prin decizia Comisiei Europene din 8 februarie 2017 (C(2017) 900 final) privind o procedură în temeiul articolului 101 TFUE;
- acordarea unor termene de plată reclamantelor și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șase motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că, în mod eronat, Comisia nu a aplicat în privința reclamantelor punctul 26 (ultimul paragraf) din Comunicarea privind clemența ⁽¹⁾ în legătură cu durata încălcării.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că, în mod eronat, Comisia nu a aplicat în privința reclamantelor punctul 26 (ultimul paragraf) din Comunicarea privind clemența în legătură cu încălcarea privind Franța.
3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că, în mod eronat, Comisia a aplicat o majorare specifică de 10 % la calcularea amenzii întemeiată pe punctul 37 din Orientările privind calcularea amenzilor ⁽²⁾.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe faptul că, în mod eronat, Comisia nu a acordat reclamantelor o reducere de 50 % a amenzii potrivit primei liniuțe a punctului 26 din Comunicarea privind clemența.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe faptul că decizia contestată încalcă principiile proporționalității și nediscriminării, precum și principiul individualizării sancțiunii.
6. Al șaselea motiv întemeiat pe faptul că se solicită Tribunalului să își exercite competența de fond în vederea acordării unor termene de plată reclamantelor pentru orice parte din amendă încă datorată.

⁽¹⁾ Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amenzi și reducerea cuantumului amenzilor în cauzele referitoare la înțelegeri (JO 2006, C 298, p. 17, Ediție specială, 08/vol. 5, p. 3), astfel cum a fost modificată ultima dată prin Comunicarea Comisiei privind Modificări aduse Comunicării Comisiei privind imunitatea la amenzi și reducerea cuantumului amenzilor în cauzele referitoare la înțelegeri (JO 2015, C 256, p. 1).

⁽²⁾ Orientări privind calcularea amenzilor aplicate în temeiul articolului 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 (JO C 210, p. 2, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 264).

Acțiune introdusă la 19 aprilie 2017 – Zhejiang Jndia Pipeline Industry/Comisia

(Cauza T-228/17)

(2017/C 195/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Zhejiang Jndia Pipeline Industry Co. Ltd (Wenzhou, China) (reprezentant: S. Hirsbrunner, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/141 al Comisiei din 26 ianuarie 2017 de instituire a unor taxe antidumping definitive la importurile de anumite accesorii de țevărie pentru sudat cap la cap, din oțel inoxidabil, chiar finisate, originare din Republica Populară Chineză și Taiwan (JO 2017, L 22, p. 14), în măsura în care o privește pe reclamantă;

- obligarea Comisiei, precum și a oricărui intervenient a cărui cerere de intervenție în susținerea concluziilor Comisiei ar fi admisă în cursul acestei proceduri, la plata cheltuielilor de judecată ale reclamantei.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unor diverse erori vădite de apreciere atunci când a considerat că accesoriile de țevărie pentru sudat cap la cap produse în conformitate cu standardele tehnice din Statele Unite și din UE sunt interschimbabile.
 - Comisia nu și-a îndeplinit obligația de a aprecia în mod imparțial dovezile pertinente, întrucât diverse declarații factuale privind interschimbabilitatea din cuprinsul regulamentului atacat sunt incorecte, contradictorii sau înșelătoare. În special, afirmația potrivit căreia singurul importator cooperant nu ar fi prezentat probe pertinente este incorectă.
 - Comisia a presupus, în mod eronat, că accesoriile de țevărie pentru sudat cap la cap dețineau o dublă certificare, atât în conformitate cu standardele europene, cât și cu cele ale Statelor Unite. Ea s-a întemeiat numai pe afirmații nefondate de ultim moment din cadrul unor plângeri, care apar pentru prima dată în însuși regulamentul atacat.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori vădite de apreciere, pe nemotivarea în mod corespunzător a ajustării valorii normale și pe invocarea de către aceasta a unor argumente contradictorii.
 - Comisia s-a bazat în mod eronat pe costurile și pe datele de producție din industria UE pentru a stabili nivelul de ajustare adecvat. Ea a respins o propunere de ajustare care era bazată pe date privind piața chineză, pentru motive care nu erau justificate.
 - În această privință, regulamentul atacat a încălcat articolul 20 din regulamentul de bază și articolul 296 TFUE și, în plus, nu este suficient motivat.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că stabilirea perioadei care trebuie să fie avută în vedere este viciată de o eroare vădită de apreciere.
 - Comisia a acționat în mod arbitrar prin faptul că nu a avut în vedere o perioadă alternativă, deși ar fi fost în posesia informațiilor relevante, datorită unei investigații anterioare.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că procedura care a condus la adoptarea regulamentului atacat nu a respectat principiile generale ale dreptului UE, cum ar fi principiile bunei administrări și transparenței, și dreptul la apărare al reclamantei.
 - Comisia nu a transmis reclamantei „informațiile disponibile” în timp util după comunicarea constatărilor provizorii. Atunci când, în cele din urmă, Comisia a divulgat aceste informații împreună cu toate celelalte date și informații, pentru prima dată cu ocazia comunicării constatărilor finale, nu i-a acordat reclamantei suficient timp pentru a efectua o evaluare pertinentă.
 - Ea a încălcat dreptul la apărare al reclamantei prin faptul că nu i-a oferit posibilitatea de a comenta cu privire la elemente-cheie întemeiate pe afirmații de ultim moment și neverificate ale reclamantului, care apar pentru prima dată în regulamentul atacat.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe stabilirea în mod eronat prin regulamentul atacat, adoptat la 26 ianuarie 2017, a taxei antidumping a reclamantei, în conformitate cu prevederile regulamentului de bază care instituie metodologia excepțională a țării analoge pentru calcularea valorii normale a importurilor din Republica Populară Chineză, deși dreptul UE de a aplica un asemenea tratament excepțional a expirat la 11 decembrie 2016.
 - Uniunea Europeană s-a angajat să respecte termenii specifici ai Protocolului de aderare a Chinei la OMC prin decizia Consiliului de aprobare a aderării. Ca instituție a Uniunii Europene, Comisia trebuie să respecte angajamentele internaționale asumate de Uniune în exercitarea competențelor sale.
 - Regulamentul atacat este de asemenea incompatibil cu obligația UE de a interpreta normele sale antidumping în conformitate cu dreptul internațional, în special atunci când prevederile sale urmăresc în mod specific să pună în aplicare un acord internațional încheiat de Uniune.

Acțiune introdusă la 19 aprilie 2017 – Germania/Comisia**(Cauza T-229/17)**

(2017/C 195/50)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Republica Federală Germania (reprezenți: T. Henze și J. Möller, precum și, în calitate de avocați, M. Winkelmüller, F. van Schewick și M. Kottmann)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (UE) 2017/133 a Comisiei din 25 ianuarie 2017 privind menținerea cu o restricție în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a trimerii la standardul armonizat EN 14342:2013 „Pardoseli și parchet de lemn. Caracteristici, evaluarea conformității și marcare”, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (JO 2017, L 21, p. 113);
- anularea Deciziei (UE) 2017/145 a Comisiei din 25 ianuarie 2017 privind menținerea cu o restricție în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a trimerii la standardul armonizat EN 14904:2006 „Suprafețe pentru activități sportive. Suprafețe pentru activități multisportive în sală. Specificație”, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (JO 2017, L 22, p. 62);
- anularea Comunicării Comisiei în cadrul punerii în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului (JO 2017, C 76, p. 32) în partea în care face referire la standardul armonizat EN 14342:2013 „Pardoseli și parchet de lemn. Caracteristici, evaluarea conformității și marcare”;
- anularea Comunicării Comisiei în cadrul punerii în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului (JO 2017, C 76, p. 32) în partea în care face referire la standardul armonizat EN 14904:2006 „Suprafețe pentru activități sportive. Suprafețe pentru activități multisportive în sală. Specificație”;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea normelor fundamentale de procedură

Republica Federală Germania susține că, în cadrul adoptării deciziilor atacate, Comisia a încălcat normele fundamentale de procedură prevăzute la articolul 18 din Regulamentul nr. 305/2011 ⁽¹⁾. Astfel, Comisia nu ar fi sesizat Comitetul instituit prin articolul 5 din Directiva 98/34/CE ⁽²⁾, consultarea respectivului organism european de standardizare ar fi afectată de un viciu, iar deciziile în litigiu nu ar fi fost adoptate „în funcție de avizul” comitetului instituit prin articolul 5 din directiva menționată.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe nerespectarea obligației de motivare

Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta susține că deciziile atacate aduc atingere obligației de motivare prevăzute la articolul 296 al doilea paragraf TFUE, întrucât prin acestea nu s-ar lua poziție cu privire la chestiunea, determinantă în temeiul articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul nr. 305/2011, dacă standardele armonizate în discuție îndeplinesc cerințele prevăzute în mandatul relevant și garantează respectarea cerințelor fundamentale aplicabile construcțiilor. Din aceasta ar rezulta că nici Republica Federală Germania și nici Tribunalul nu pot stabili considerațiile esențiale de ordin juridic și factual pe care s-a bazat Comisia.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea Regulamentului nr. 305/2011

Reclamanta susține în plus că deciziile și comunicările atacate aduc atingere unor dispoziții fundamentale din Regulamentul nr. 305/2011.

- În primul rând, deciziile și comunicările atacate ar aduce atingere articolului 17 alineatul (5) primul și al doilea paragraf, întrucât Comisia, cu încălcarea acestor dispoziții, nu ar fi evaluat conformitatea standardelor armonizate în discuție cu mandatele corespunzătoare și, astfel, a ignorat lipsa efectivă de conformitate a standardelor respective.
- În al doilea rând, deciziile și comunicările atacate ar aduce atingere articolului 18 alineatul (2) coroborat cu articolul 3 alineatele (1) și (2), precum și cu articolul 17 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul nr. 305/2011. Comisia ar fi ignorat faptul că normele în cauză nu conțin proceduri și criterii pentru aprecierea performanței în ceea ce privește emanațiile de alte substanțe periculoase și că, așadar, erau incomplete în ceea ce privește o caracteristică esențială a produselor pentru construcții și ar compromite, prin urmare, respectarea cerințelor fundamentale aplicabile construcțiilor.
- În sfârșit, în cadrul adoptării actelor atacate, Comisia ar fi săvârșit o altă eroare de apreciere, ignorând posibilitatea prevăzută la articolul 18 alineatul (2) din Regulamentul nr. 305/2011 de a publica standardul armonizat în cauză, cu rezervele propuse de reclamantă, în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

(¹) Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului (JO 2011, L 88, p. 5).

(²) Directiva 98/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iulie 1998 de modificare a Directivei 98/34/CE de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice (JO 1998, L 217, p. 18, Ediție specială, 13/vol. 23, p. 282).

Acțiune introdusă la 19 aprilie 2017 – Siberian Vodka/EUIPO – Friedr. Schwarze (DIAMOND ICE)

(Cauza T-234/17)

(2017/C 195/51)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Siberian Vodka AG (Herisau, Elveția) (reprezentant: O. Bischof, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Friedr. Schwarze GmbH & Co. KG (Oelde, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii verbale „DIAMOND ICE” – înregistrarea internațională nr. 1 211 695

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 8 februarie 2017 în cauza R 1171/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 8 februarie 2017 în cauza R 1171/2016-4;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 20 aprilie 2017 – Dometic Sweden/EUIPO (MOBILE LIVING MADE EASY)**(Cauza T-235/17)**

(2017/C 195/52)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Dometic Sweden AB (Solna, Suedia) (reprezentanți: R. Furneaux și E. Humphreys, Solicitors)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „MOBILE LIVING MADE EASY” – cererea de înregistrare nr. 14 952 592

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 13 februarie 2017 în cauza R 1832/2016-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în ceea ce privește produsele și serviciile solicitate, în măsura în care a confirmat decizia;
- anularea deciziei de examinare a EUIPO din data de 10 august 2016 privind caracterul înregistrabil al mărcii solicitate;
- trimiterea cauzei la EUIPO pentru ca acesta să își modifice decizia;
- pronunțarea asupra cheltuielilor aferente procedurilor în fața camerei de recurs și a Tribunalului.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 75 și a articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 25 aprilie 2017 – Gugler/EUIPO – Gugler France (GUGLER)**(Cauza T-238/17)**

(2017/C 195/53)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamant: Alexander Gugler (Maxdorf, Germania) (reprezentant: M.-C. Simon, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Gugler France (Besançon, Franța)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamantul.

Marca în litigiu: marca figurativă care cuprinde elementul verbal „GUGLER” – marca Uniunii Europene nr. 3 324 902.

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității.

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 31 ianuarie 2017 în cauza R 1008/2016-1.

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care aceasta privește anularea mărcii Uniunii Europene nr. 3 324 902 și obligarea reclamantului la suportarea cheltuielilor de judecată în cuantum de 550 de euro;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant în cadrul prezentei proceduri.

Motivele invocate

- încălcarea principiului bunei administrări;
- încălcarea articolului 8 alineatul (4) și a articolului 54 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009.

A acțiune introdusă la 25 aprilie 2017 – Germania/Comisia

(Cauza T-239/17)

(2017/C 195/54)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Republica Federală Germania (reprezentanți: D. Klebs și T. Henze)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolului 1 și a anexei la Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/264 a Comisiei din 14 februarie 2017 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), în măsura în care plățile efectuate de agenția de plăți, Hauptzollamt Hamburg-Jonas din Republica Federală Germania, în sarcina FEGA, au fost excluse, prin această decizie, de la finanțarea de către Uniune pentru un cuantum total de 1 964 861,71 euro;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv: absența unui calcul și a unei declarații de interese eronate

Încălcarea articolului 31 alineatul (1) coroborat cu articolul 32 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 6 litera (h) din Regulamentul (CE) nr. 885/2006 ⁽²⁾ [articolul 52 alineatul (1) coroborat cu articolul 54 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 ⁽³⁾ coroborat cu articolul 29 litera (f) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 908/2014 ⁽⁴⁾] întrucât au fost excluse plăți de la finanțare, deși autoritățile germane ar fi respectat toate dispozițiile relevante la momentul respectiv și, în special, ar fi calculat și ar fi declarat dobânzile în conformitate cu dispozițiile aplicabile în tabelul III în temeiul Regulamentului (CE) nr. 885/2006 [în versiunea Regulamentului (CE) nr. 1233/2007 ⁽⁵⁾].

2. Al doilea motiv: nemotivarea deciziei

Încălcarea articolului 296 alineatul (2) TFUE, întrucât Comisia nu a motivat în mod suficient și fără contradicții de ce articolul 31 alineatul (1) coroborat cu articolul 32 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 coroborat cu articolul 6 litera (h) din Regulamentul (CE) nr. 885/2006 în versiunea Regulamentului (CE) nr. 1233/2007 ar trebui să creeze o obligație pentru statele membre de a indica încă din cursul anilor 2006-2008 în cadrul neregularităților cu ocazia restituirilor la export în tabelul III în temeiul Regulamentului (CE) nr. 885/2006 în versiunea Regulamentului (CE) nr. 1233/2007, recuperările și dobânzile aferente într-o coloană comună și chiar înainte de stabilirea dobânzilor (existența dreptului la dobânzi nefiind contestată în această privință). În plus, Comisia nu ar fi motivat în mod suficient și fără contradicții în ce ar consta în mod concret o încălcare a obligațiilor de control cheie.

3. Al treilea motiv: expirarea termenului stabilit la articolul 31 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005

Încălcarea articolului 31 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 și a articolului 52 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, întrucât Comisia nu ar fi comunicat în scris, în mod efectiv, în termen de 24 de luni de la realizarea plăților, motivele (calcul și declarație a intereselor, precum și omisiunea controalelor-cheie) pe care ar fi întemeiat excluderea finanțării.

4. Al patrulea motiv: durata excesivă a procedurii

Încălcarea articolului 31 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005, a articolului 11 din Regulamentul (CE) nr. 885/2006, a articolului 52 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, precum și a articolului 34 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 908/2014 coroborat cu principiul general de drept al punerii în aplicare într-un termen rezonabil a unei proceduri administrative și încălcarea dreptului la apărare, deoarece procedura Comisiei ar fi fost excesiv de lungă.

5. Al cincilea motiv: încălcarea principiului proporționalității

Încălcarea articolului 31 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 și a articolului 52 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, precum și a principiului proporționalității, întrucât Comisia, prin aplicarea unei corecții forfetare de 5 %, nu a apreciat în mod corect natura și întinderea unei eventuale încălcări. Comisia ar fi ignorat în particular împrejurarea că Uniunea nu ar fi suferit în fapt niciun prejudiciu material și nu ar fi existat un risc real de a suferi un prejudiciu și că reclamanta nu răspunde decât (cel mult) pentru o culpă ușoară. Comisia ar fi încălcat, în plus, principiul proporționalității întrucât ar fi procedat la o corecție pentru contul anual 2010 fără o legătură aparentă cu exercițiile bugetare 2006-2008 în discuție.

- (¹) Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune (JO 2005, L 201, p. 1, Ediție specială, 14/vol. 1, p. 193).
- (²) Regulamentul (CE) nr. 885/2006 al Comisiei din 21 iunie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului în ceea ce privește autorizarea agenților de plăți și a altor entități precum și lichidarea conturilor FEAGA și FEADR (JO 2006 L 171, p. 90, Ediție specială, 14/vol. 2, p. 37).
- (³) Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1200/2005 și nr. 485/2008 ale Consiliului (JO 2013 L 347, p. 549).
- (⁴) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 908/2014 al Comisiei din 6 august 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește agențiile de plăți și alte organisme, gestiunea financiară, verificarea conturilor, normele referitoare la controale, valorile mobiliare și transparența (JO 2014, L 255, p. 59).
- (⁵) Regulamentul (CE) nr. 1233/2007 al Comisiei din 22 octombrie 2007 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 885/2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului în ceea ce privește autorizarea agenților de plăți și a altor entități, precum și lichidarea conturilor FEAGA și FEADR (JO 2007, L 279, p. 10).

Acțiune introdusă la 25 aprilie 2017 – Republica Polonă/Comisia

(Cauza T-241/17)

(2017/C 195/55)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2017/264 a Comisiei din 14 februarie 2017 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), în măsura în care a exclus de la finanțarea din partea Uniunii un cuantum de 25 708 035,13 EUR, reprezentând cheltuieli efectuate de o agenție de plată acreditată de Republica Polonă;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

- În susținerea acțiunii, reclamanta invocă încălcarea articolului 52 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1306/2013 ⁽¹⁾ prin aplicarea unei corecții financiare în ceea ce privește cheltuielile efectuate de autoritățile polone în compensației pentru operațiunile de nerecoltare în anul 2011 în cadrul unor măsuri excepționale de sprijinire a sectorului fructelor și legumelor instituite prin Regulamentul nr. 585/2011 ⁽²⁾, pe baza unei interpretări greșite a legii, deși aceste cheltuieli au fost efectuate de autoritățile polone cu respectarea normelor de drept al Uniunii și în special acestea nu au încălcat articolul 85 din Regulamentul nr. 543/2011 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului (JO 2013, L 347, p. 549).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 585/2011 al Comisiei din 17 iunie 2011 de stabilire a unor măsuri excepționale cu caracter temporar de sprijinire a sectorului fructelor și legumelor (JO 2011, L 160, p. 71).

⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate (JO 2011, L 157, p. 1).

Acțiune introdusă la 24 aprilie 2017 – Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik/EUIPO (Национальный Продукт)

(Cauza T-246/17)

(2017/C 195/56)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik GmbH (Bühl, Germania) (reprezentant: A. Lingenfelser, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementele verbale „Национальный Продукт” – cererea de înregistrare nr. 14 747 513

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 16 februarie 2017 în cauza R 1017/2016-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 27 aprilie 2017 – Azarov/Consiliul**(Cauza T-247/17)**

(2017/C 195/57)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Reclamant:* Mykola Yanovych Azarov (Kiev, Ucraina) (reprezentanți: G. Lansky și A. Egger, avocați)*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- Anularea, potrivit articolului 263 TFUE, a Deciziei (PESC) 2017/381 a Consiliului din 3 martie 2017 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2017, L 58, p. 34), precum și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/374 al Consiliului din 3 martie 2017 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2017, L 58, p. 1), în măsura în care îl privesc pe reclamant;
- adoptarea, potrivit articolului 64 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, a anumitor activități de cercetare judecătorească și în special
 - adresarea de întrebări Consiliului;
 - invitarea Consiliului să ia poziție în scris sau oral cu privire la anumite aspecte ale litigiului;
 - cererea de informații Consiliului și unor terți, printre altele Comisia, EADS și Ucraina;
 - invitația de a prezenta documente sau elemente de probă în legătură cu litigiul;
- obligarea Consiliului, potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea drepturilor fundamentale

- În cadrul acestui motiv, reclamantul invocă încălcarea dreptului de proprietate și a dreptului la libertatea de a desfășura o activitate comercială. Acesta critică de asemenea disproporționalitatea măsurilor restrictive impuse.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere.

Acțiune introdusă la 24 aprilie 2017 – avanti/EUIPO (avanti)**(Cauza T-250/17)**

(2017/C 195/58)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Reclamantă:* avanti GmbH (Hamburg, Germania) (reprezentant: M. Bahmann, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementul verbal „avanti” – cererea de înregistrare nr. 14 646 038

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 14 februarie 2017 în cauza R 801/2016-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- autorizarea înregistrării mărcii solicitate Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) la 6 octombrie 2015 sub numărul 01464038 și publicarea mărcii în vederea continuării procedurii de înregistrare.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 28 aprilie 2017 – Robert Bosch/EUIPO (Simply. Connected.)

(Cauza T-251/17)

(2017/C 195/59)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Robert Bosch GmbH (Stuttgart, Germania) (reprezențanți: S. Völker și M. Pemsel, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementele verbale „Simply. Connected” – cererea de înregistrare nr. 14 814 057

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 9 martie 2017 pronunțată în cauza R 948/2016-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 64 din Regulamentul nr. 207/2009, coroborat cu articolul 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
 - încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

Acțiune introdusă la 28 aprilie 2017 – Robert Bosch/EUIPO (Simply. Connected.)**(Cauza T-252/17)**

(2017/C 195/60)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Reclamantă:* Robert Bosch GmbH (Stuttgart, Germania) (reprezentanți: S. Völker și M. Pemsel, avocați)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Marca în litigiu:* marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementele verbale „Simply. Connected” – cererea de înregistrare nr. 14 814 032*Decizia atacată:* Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 10 martie 2017 pronunțată în cauza R 947/2016-5**Concluziile***Reclamanta solicită Tribunalului:*

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 64 din Regulamentul nr. 207/2009, coroborat cu articolul 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 28 aprilie 2017 – Der Grüne Punkt/EUIPO – Halston Properties (reprezentarea unui cerc cu două săgeți)**(Cauza T-253/17)**

(2017/C 195/61)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile***Reclamantă:* Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland GmbH (Köln, Germania) (reprezentanți: P. Goldenbaum, I. Rohr și N. Ebbecke, avocați)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Halston Properties, s. r. o. GmbH (Bratislava, Slovacia)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Titularul mărcii în litigiu:* reclamanta*Marca în litigiu:* marca Uniunii Europene figurativă (Reprezentarea unui cerc cu două săgeți – Marca Uniunii Europene nr. 298 273)*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de decădere*Decizia atacată:* Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 20 februarie 2017 în cauza R 1357/2015-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată;
- în ipoteza în care cealaltă parte participă la procedură ca intervenientă, obligarea intervenientei la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

RECTIFICĂRI**Rectificare a Comunicării în Jurnalul Oficial în cauza T-232/16 P**

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 63 din 27.2.2017)

(2017/C 195/62)

Comunicarea în cauza T-232/16 P, Comisia/Frieberger și Vallin, trebuie citită după cum urmează:

„Hotărârea Tribunalului din 19 ianuarie 2017 – Comisia/Frieberger și Vallin

(Cauza T-232/16 P) ⁽¹⁾

(«Recurs — Funcție publică — Funcționari — Pensii — Reforma statutului — Majorarea vârstei de pensionare — Decizie prin care se refuză revalorizarea sporului drepturilor la pensie — Principiul ne ultra petita — Eroare de drept — Obligația de motivare»)

(2017/C 063/39)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Berscheid și G. Gattinara, agenți)

Celelalte părți din procedură: Jürgen Frieberger (Woluwe-Saint-Lambert, Belgia), Benjamin Vallin (Saint-Gilles, Belgia) (reprezentanți: J.-N. Louis și N. de Montigny, avocați)

Obiectul

Recurs declarat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) din 2 martie 2016, Frieberger și Vallin/Comisia (F-3/15, EU:F:2016:26) prin care se solicită anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

1. Anulează Hotărârea Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) din 2 martie 2016, Frieberger și Vallin/Comisia (F-3/15).
2. Respinge acțiunea formulată de domnul Jürgen Frieberger și de domnul Benjamin Vallin în fața Tribunalului Funcției Publice în cauza F-3/15.
3. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată aferente procedurii de recurs.
4. Domnul Frieberger și domnul Vallin suportă cheltuielile de judecată aferente procedurii în fața Tribunalului Funcției Publice, inclusiv pe acelea efectuate de Comisia Europeană.
5. Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată aferente atât procedurii în fața Tribunalului Funcției Publice, cât și celei în fața Tribunalului.”

⁽¹⁾ JO C 243, 4.7.2016.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO